

Lijahona

Starješine Gong i Soares:
»Svjedoci za ime Kristovo po svemu svijetu«, str. 12, 18

8 stvari za razumjeti o vašem biskupu, str. 24

Joseph Smith: »Nadahnut pokrenuti izgradnju Siona«, str. 28

Priča svetaca posljednjih dana o našim savezima s Bogom, str. 34

»Znanje da su naši
**NEBESKI RODITELJI
PLANIRALI NAŠU KONAČNU
SREĆU I UZVIŠENJE**

PRUŽA NAM PERSPEKTIVU, DAJE
NAM IDENTITET LJUBLJENE DJECE
BOŽANSKIH RODITELJA I POVEĆAVA
NAŠE POUZDANJE U GOSPODINA.«

STARJEŠINA QUENTIN L. COOK

Iz »Kako milosrdan Gospod bijaše«, stranica 34.

POSEBNI ČLANCI

- 6 Načela posluživanja: Dobiti pomoć za pomaganje drugima**
Kako znati kada i kako uključiti druge u naše posluživanje?

NA KORICAMA
Što imam, to ti dajem, Walter Rane.

- 12 Starješina Gerrit W. Gong: Voljeti Gospodina i imati povjerenja u njega**
starješina D. Todd Christofferson

- 18 Starješina Ulisses Soares: Čovjek bez lukavstva**
starješina Neil L. Andersen

- 24 Što svaki biskup želi da članovi njegovog odjela znaju**
Michael Meyers
Ponekad zaboravljamo da su biskupi ljudi poput nas, koji daju sve od sebe kako bi služili dobro u svom pozivu.

- 28 Saints: The Story of the Church – 8. poglavlje: Uspon Crkve Kristove**
Dok se Mormonova knjiga tiskala, nekoliko je ljudi bilo dovedeno do istinite Crkve. Nakon objavljivanja, Joseph uspostavlja Crkvu.

- 34 Kako milosrdan Gospod bijaše starješina Quentin L. Cook**
Članovi će biti nadahnuti kada čitaju o vjernim svecima posljednjih dana u novoj povijesti Crkve u više svezaka.

ZA BRZO ČITANJE

- 4 Prikazi vjere: Michael Isaac – Bydgoszcz, Poljska**
- 10 Što mi vjerujemo: Kamo ide novac od desetine**
- 40 Glasovi svetaca posljednjih dana**
- 80 Do ponovnog susreta: Naša podrška**
predsjednik James E. Faust

48

44 Naša motivacija za življenje evanđelja

Mindy Anne Selu

Naš razlog za pravedno življenje zapravo se svodi na jednu stvar.

48 Prvi korak prema pokajanju

Aurilas Peterson

Odlazak mom biskupu zahtijevao je mnogo hrabrosti, ali to je učinilo svu razliku.

Otkrijte možete li pronaći Lijahonu skrivenu u ovom izdanju. Savjet: Kako možete sjajiti svoje svjetlo?

50

50 Učiti na Gospodinov način

starješina David A. Bednar

Kada dopustimo Duhu da bude učitelj, naša sposobnost učenja će rasti.

54 5 načina za učenje iz općih sabora

Pogledajte ove ideje kako biste dobili više iz poruka sa sabora.

56 Podučen Duhom Svetim

Ovi tinejdžeri iznose što su naučili s općeg sabora.

58 Plakat: Ako slušaš

59 Činjenice o općem saboru

60 Pitanja i odgovori

Kako mogu pozvati Duha u svoj dom kada se ljudi svađaju ili prepiru?

62 Putevi koji vas pripremaju za vašu budućnost

Ova iskustva od naših mladih odraslih osoba mogu vam pokazati kako biti uspješan u budućnosti.

72

66 Dijeljenje Božje ljubavi

Allie B.

Kada smo se preselili, primijetila sam da nije bilo mnogo ljudi u našem ogranku. Stoga sam odlučila učiniti nešto po tom pitanju.

67 Molitva u kanjonu

Carsen K.

Plašio sam se da nikada nećemo pronaći put do auta.

68 Sjajite svoje svjetlo: Blještavo sjati u Republici Češkoj

70 Apostoli svjedoče o Kristu

starješina Jeffrey R. Holland

71 Naša stranica

72 Vjera, nada i milost – 3. dio: Nada u Nizozemskoj

Megan Armknecht

74 Klub čitanja Mormonove knjige

75 Heroji Starog zavjeta: Estera bježe hrabra

76 Priče iz Svetih pisama: Kraljica Estera

Kim Webb Reid

79 Stranica za bojanje: Mogu pomoći drugima osjećati se voljeno

Međunarodni časopis Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana

Prvo predsjedništvo: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
Henry B. Eyring

Zbor dvanaestorice: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland,
Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd
Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E.
Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Urednik: Hugo E. Martinez

Pomoćni urednici: Randall K. Bennett, Becky Craven

Savjetnici: Brian K. Ashton, LeGrand R. Curtis Jr., Edward
Dube, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Donald L. Hallstrom,
Douglas D. Holmes

Glavni direktor: Richard I. Heaton

Direktor crkvenih časopisa: Allan R. Loyborg

Poslovni upravitelj: Garff Cannon

Glavni urednik: Adam C. Olson

Pomoćnik glavnog urednika: Ryan Carr

Pomoćnica za publikacije: Francisca Olson

Tekst i uređivanje: Maryssa Dennis, David Dickson, David A.
Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene
Porter Gaunt, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal, Michael R.
Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey,
Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Chakell
Wardleigh, Marissa Widdison

Glavni umjetnički direktor: J. Scott Knudsen

Umjetnički direktor: Tadd R. Peterson

Dizajn: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley,
C. Kimball Bott, Thomas Child, David Green, Colleen Hincley,
Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily Chieko
Remington, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Koordinatorica za intelektualno vlasništvo:

Collette Nebeker Aune

Voditeljica produkcije: Jane Ann Peters

Produkcija: Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G. Cronin,
Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Derek Richardson

Grafička priprema: Joshua Dennis, Ammon Harris

Direktor tiska: Steven T. Lewis

Direktor distribucije: Troy R. Barker

Distribucija:

Corporation of the Presiding Bishop of The Church of
Jesus Christ of Latter-day Saints

Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg v.d.H., Njemačka

Podaci o pretplati:
Za pretplatu ili promjenu adrese molimo vas kontaktirajte
Službu za kupce

Besplatni telefon: 0800 2950 2950

Tel.: +49 (0) 6172 4928 33/34

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online: store.lds.org

Cijena jednogodišnje pretplate: 4,65 kn za Hrvatsku i 0,53 eura

za Crnu Goru

Tekstove i pitanja šalјite na *Liahona*, Room 2420, 50 East North

Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; ili e-mail:

liahona@ldschurch.org.

Liahona (pojam iz Mormonove knjige koji znači »kompas«
ili »usmjerivač«) izdaje se na albanskom, armenskom,
bislama, bugarskom, kambodžanskom, cebuano, kineskom,
kineskom (pojedinostavljenom), hrvatskom, češkom, danskom,
nizozemskom, engleskom, estonskom, fidžijskom, finskom,
francuskom, njemačkom, grčkom, mađarskom, islandskom,
indonezijskom, talijanskom, japanskom, kiribati, korejskom,
letonskom, litvanskom, malagaškom, maršalskom, mongolskom,
norveškom, poljskom, portugalskom, rumunjskom, ruskom,
samoanskom, slovenskom, svahili, španjolskom, švedskom,
tagaloškom, tahićanskom, tajskom, tongan, ukrajinskom, urdu
i vijetnamskom. (Učestalost izdanja ovisi o jeziku.)

© 2018 Intellectual Reserve, Inc. Sva prava pridržana.

Tiskano u Njemačkoj.

Podaci o autorskim pravima: Osim ako to nije drugačije
navedeno, pojedinci mogu umnažati materijal iz *Lijahone*
za osobnu ili nekomercijalnu upotrebu (uključujući i crkvene
pozive). To pravo može se opozvati bilo kada. Slikovni se
materijal ne može umnažati ako su uz umjetničko djelo
navedena ograničenja. Sva pitanja o autorskim pravima
upućuju se Uredu za intelektualno vlasništvo, 50 E.
North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA;
email: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

October 2018 Vol. 17 No. 2. LIJAHONA (USPS 311-480) Croatian
(ISSN 1538-4543) is published twice a year (April and October)
by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North
Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA. USA subscription price is
\$2.00 per year, Canada, \$2.40 plus applicable taxes. Periodicals
Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for
change of address. Include address label from a recent issue;
old and new address must be included. Send USA and Canadian
subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below.
Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa,
MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada
Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to
Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

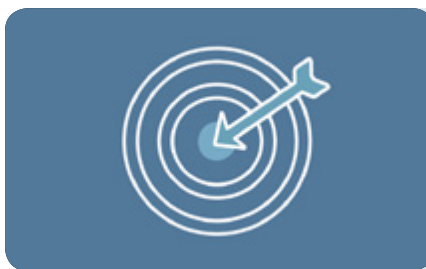
Više na internetu

Počitatje članke i podnesite vlastite na
stranici liahona.lds.org

Pronađite nadahnjujuće poruke
koje se mogu dijeliti (na engleskom,
portugalskom i španjolskom) na stranici
facebook.com/liahona

Pošaljite povratne informacije na adresu
liahona@ldschurch.org

Pretplatite se na stranici store.lds.org
Ili posjetite distribucijski centar,
upitajte vođe odjela ili nazovite broj
1-800-537-5971 (SAD i Kanada)

IKONE: GETTY IMAGES

TEME U OVOM BROJU

Brojevi predstavljaju prvu stranicu članka.

biskupi, 24, 48

crkveni vođe, 12, 18

Desetina, 10

Duh Sveti, 50, 56, 60

Hrabrost, 75, 76

Hramovi, 42, 71

Isus Krist, 44, 70

Jedinstvo, 24, 43, 60

Joseph Smith, 28, 34

Ljubav, 66, 79

Misionarsko djelo, 43, 66

Molitva, 4, 40, 41, 67, 68

Mormonova knjiga, 28, 74

Nebeski Otac, 34, 43

Nevolja, 4

Objava, 41, 50

Opći sabor, 54, 56, 58, 59

Oprost, 48, 72

Pokajanje, 48

Posluživanje, 6, 24

Povijest Crkve, 28, 34

Primjer, 68

Proroci, 42, 71, 80

Samodostatnost, 40, 62

Stari zavjet, 75, 76

Svjedočanstvo, 56, 68, 71

Učenje, 50

Vjera, 4, 40, 42, 44

Zaposlenje, 62

PRIKAZI VJERE

»Bolest može učiniti mnogo dobrih stvari«, kaže Michael koji boluje od zatajenja bubrega. Budući da je njegova bolest povećala njegovu zahvalnost za evanđelje, on govori: »Ovo je dobro iskušnje.«

LESLIE NILSSON, FOTOGRAF

Michael Isaac

Bydgoszcz, Poljska

U početku sam bio ljut.

»Zašto ja?« Molio sam. »Služio sam ti, Gospodine.« Nakon nekog vremena, razumio sam. Sveta pisma navode: »Onaj koji ima vjeru u me da bude iscijeljen, i nije mu određena smrt, biti [će] iscijeljen« (NiS 42:48).

Članovi Crkve stalno se mole za mene, no moje se zdravlje pogoršava. Oni misle da njihove molitve nisu uslišane, ali uslišane su jer oni postaju bolji ljudi i jer ja osjećam ljubav koju mi pokazuju.

Čak i da sam zdrav, koliko bi mi vremena ostalo u mojoj dobi? No, puno je toga preda mnom.

Imam Crkvu. Imam način kako kontaktirati Boga kroz molitvu, kroz post, kroz sve što mi činimo. Što još mi treba?

Ponekad si kažem: »Možda sam zato bolestan – kako bih mogao razumjeti u kako se velebnoj stvari nalazim, kako je velebna ova svrha.«

PRONAĐI VIŠE

Naučite više o suočavanju sa životnim izazovima uz moć nade od predsjednika Russella M. Nelsona na stranici lds.org/go/10185.

Pronađite više Prikaza vjere na stranici lds.org/go/18.

Načela posluživanja

DOBITI POMOĆ ZA POMAGANJE DRUGIMA

Kako uključujemo druge kada nam je potrebna pomoć u našim nastojanjima da poslužujemo? Sudjelujte u intervjuima posluživanja i na sastancima vijeća prve nedjelje.

Kada je multipla skleroza privezala Kathy za kolica, shvatila je da joj je potrebna pomoć svake noći da prijeđe iz kolica u krevet. Posao je bio pretežak za bilo kojeg člana. Stoga su članovi zbora starješina vijećali o njezinoj situaciji i odlučili napraviti raspored da joj pomognu svake večeri.¹

Kako spoznajemo potrebe i snage onih kojima služimo, možemo otkriti da nam je potrebna pomoć kako bismo pomogli zadovoljiti njihove potrebe. Intervjui posluživanja i sastanci vijeća prve nedjelje dvije su prilike za raspravu o tome kako primjereno uključiti druge.

Intervjui posluživanja

Ovi tromjesečni intervjui između poslužiteljskih sestara i predsjedništva Potpornog društva ili poslužiteljske braće i predsjedništva zbora starješina jedino su službeno izvješće koje imamo o onima

kojima poslužujemo. Intervju je prilika za (1) savjetovanje o snagama, potrebama i izazovima dodijeljenih obitelji i pojedinaca, (2) određivanje s kojim potrebama zbor, Potporno društvo ili vijeće odjela mogu pomoći te (3) učenje od vođa i poticanje na nastojanja posluživanja, a održava se barem tromjesečno.

Predsjednik zbora starješina i predsjednica Potpornog društva razgovaraju o važnim potrebama izravno s biskupom i od njega će primiti savjet i smjernice.

Više informacija o intervjuima posluživanja možete pronaći na stranici ministering.lds.org.

Učiniti intervju posluživanja značajnima

Podržavajući izjavu predsjednika Russella M. Nelsona da će program posluživanja biti šarka na koju će se oslanjati tijekom Crkve, starješina Gary E. Stevenson iz Zbora dva-naestorice apostola je podučio: »Ostvarenje

Svrha je članaka »Načela posluživanja« pomoći nam naučiti skrbiti se jedni za druge – ne da se iznose kao poruka tijekom posjeta. Kako budemo upoznawali one kojima služimo, Duh Sveti će nas potaknuti da znamo koju poruku trebaju uz našu skrb i suosjećanje.

ISUS JE UKLJUČIVAO DRUGE

Isus je nahranio mnoštvo od 5000 ljudi s pet ječmenih kruhova i dvije male ribe. Pročitajte Ivan 6:5–14 kako biste utvrdili koliko je puta Spasitelj uključivao druge u ovom djelu posluživanja.

njegovog viđenja... može biti zasnovano na tome koliko su dobro poslužiteljska braća i sestre podučeni i uključeni u intervju posluživanja.«²

Četiri savjeta za poslužiteljsku braću i sestre:

- Idite na intervju tražeći savjet. Budite spremni učiti.
- Budite spremni razgovarati o potrebama koje trebate zadovoljiti.
- Usredotočite se na individualne snage i sposobnosti, a ne samo potrebe.
- Kontaktirajte predsjedništvo da se savjetujete između tromjesečnih intervju prema potrebi.

Pet savjeta za vođe:

- Intervjui ne trebaju biti dugački, ali dogovorite dovoljno vremena za susret na lokaciji koja omogućuje značajan razgovor.
- Iskoristite priliku da poslužujete poslužiteljskom bratu ili sestri.
- Nemojte postavljati pitanja koja ostavljaju dojam da jednostavno brojite posjete ili vodite evidenciju (»Jeste li obavili posluživanje?«). Postavljajte pitanja koja osnažuju željena ponašanja (»Koje ste poticaje osjetili dok ste se molili za obitelj? Što se dogodilo kada ste odgovorili na te poticaje?«).

- Iskreno slušajte i vodite bilješke.
- Savjetujte se zajedno. Poslužiteljska suradništva imaju pravo na objavu za one kojima su dodijeljeni posluživati.³

Pitanja i odgovori o intervjuima posluživanja

Što je intervju posluživanja?

To je rasprava između poslužiteljske braće i člana predsjedništva zbora starješina ili između poslužiteljskih sestara i članice predsjedništva Potpornog društva u okruženju koje im omogućuje tražiti i primiti nadahnuće od Duha Svetoga. Kao rezultat, poslužiteljska braća i sestre mogu biti nadahnuti brinuti se, voljeti, podučavati i tješiti na Spasiteljev način.

Trebaju li ovi tromjesečni intervju biti uživo?

Obično se vode uživo, ali mogu se održavati telefonski ili putem interneta kada sastanak licem u lice nije praktičan. Općenito, oboje suradnika sudjeluju u intervjuu kada je to primjereno.

Koja je svrha intervju posluživanja?

Intervjui posluživanja su prilika za poslužiteljsku braću i sestre da naprave pregled trenutne situacije, naprave buduće planove i dobiju potrebnu pomoć za pojedince i obitelji kojima poslužuju. To je prilika za razgovor o tome koje resurse zbor i Potporno društvo mogu pribaviti.

Kako se odnosim prema povjerljivim ili osjetljivim pitanjima?

Poslužiteljska braća i sestre iznose povjerljive informacije samo predsjedniku zbora starješina ili predsjednici Potpornog društva – ili izravno biskupu. Povjerljive ili osjetljive informacije ne bi trebalo iznositi na sastancima vijeća prve nedjelje.

Možete pogledati videozapise za obuku koji pokazuju intervju posluživanja na stranici [ministering.lds.org](https://www.lds.org/ministering).

Savjetovanje o potrebama drugih u središtu je intervju posluživanja. Vidi također članak Načela posluživanja, »Counsel about Their Needs«, u izdanju u rujnu 2018.

Sastanci vijeća prve nedjelje

Uz intervjue posluživanja, sastanci vijeća prve nedjelje još su jedan način za uključivanje drugih u posluživanje. Na sastancima Potpornog društva i zbora starješina, nadahnuće može doći prisutnima kroz Duha i kroz druge u skupini.

Svrha sastanka vijeća je:

- »zajedničko savjetovanje o mjesnim odgovornostima, prilikama i izazovima;
- učenje iz međusobnih uvida i iskustava; te
- planiranje načina kako djelovati po poticajima Duha.«⁴

Sastanci vijeća više su od rasprava: sastanci nas navode da djelujemo kao pojedinci ili kao skupina prema nadahnuću od Duha. Članovi mogu osjetiti želju ostvariti Gospodnje djelo kao rezultat ovih sastanaka.

Poziv na djelovanje

»Naša današnja molitva«, rekao je starješina Jeffrey R. Holland iz Zbora dvanaestorice apostola, »jest da svaki muškarac i žena – i naši stariji mladići i djevojke – [budu] dublje predani iskrenoj skrbi jedni za druge, motivirani samo čistom Kristovom ljubavlju da to učine.«⁵ ■

NAPOMENE

1. Vidi *Mormon Messages* videozapis »Lift«, [lds.org/media-library](https://www.lds.org/media-library).
2. Gary E. Stevenson, u »Ministering Interviews« (videozapis), [ministering.lds.org](https://www.lds.org/ministering).
3. Vidi Russell M. Nelson, »Posluživanje«, *Lijahona*, svibanj 2018., 100.
4. *Dođi i slijedi me – za Melkisedekovo svećeništvo i Potporno društvo*, u časopisu *Lijahona*, studeni 2017., 140; također dostupno na stranici [comefollowme.lds.org](https://www.comefollowme.lds.org).
5. Jeffrey R. Holland, »Be With and Strengthen Them«, *Lijahona*, svibanj 2018., 103.

KAMO IDE NOVAC OD DESETINE

Što se događa s novcem koji uplaćujete za desetinu?

Zaradite novac.

Donirate 10 posto svog prihoda za desetinu (vidi NiS 119).

Svoju desetinu dajete članu svog biskupstva ili predsjedništva ogranaka ili je podnosite putem interneta na stranici donations.lds.org.

U sjedištu Crkve, Prvo predsjedništvo, Zbor dvanaestorice apostola i predsjedavajuće biskupstvo predstavljaju Vijeće za raspodjelu desetine (vidi NiS 120). Prema Gospodinovoj uputi, oni donose nadahnute odluke o tome kako će se ova sveta sredstva od desetine koristiti.

DESETINA SE MOŽE KORISTITI ZA:

*izgradnju i održavanje
hramova, kapela i drugih
crkvenih zgrada*

*provođenje crkvenih
obrazovnih programa*

*tiskanje svetih pisama
i drugih materijala*

*obavljanje istraživanja
obiteljske povijesti*

*pružanje socijalne skrbi i
humanitarnih nastojanja*

obavljanje misionarskog djela

*pružanje crkvenih aktivnosti
za druženje među članovima
odjela i ogranka*

NAUČITE VIŠE

- Starješina David A. Bednar, »Ustave nebeske«, opći sabor u listopadu 2013.
- Malahija 3:7–18
- »Desetina«, *Odani vjeri* (2004.), 20–21

starješina D. Todd Christofferson

Iz Zbora dvanaestorice apostola

STARJEŠINA GERRIT W. GONG: Voljeti Gospodina i imati povjerenja u njega

Tek vjenčani postdiplomski student na engleskom Sveučilištu Oxford, Gerrit W. Gong, naučio je kroz osobno iskustvo da će nam Gospodin pomoći, voditi nas i jačati kada ga volimo i imamo povjerenja u njega.

Kao primatelj Rhodes stipendije, Gerrit je bio radio na stjecanju dvije visokoškolske diplome, od kojih je jedna bila doktorat. U istom trenutku služio je u biskupstvu odjela Oxford. On i njegova supruga, Suzan, pamtili su savjet koji im je dao starješina David B. Haight (1906.–2004.) iz Zbora dvanaestorice apostola kada ih je vjenčao u hramu Salt Lake. »Rekao nam je da uvijek imamo poziv«, kazao je starješina Gong. »Znali smo da će nam Bog pomoći ako imamo povjerenja u njega i radimo najbolje što možemo.«

Gerrit i Susan primili su »božansku pomoć i nježna milosrđa«, rekao je. Dok je djelovao u biskupstvu, Gerrit je ispunio sve svoje akademske uvjete za doktorat, osim svoje disertacije. Zamolio je biskupa odjela Oxford, Alana Webstera, za svećenički blagoslov. Gerrit je u blagoslovu primio obećanje: »Nastavi činiti sve što možeš i Gospodin će te blagosloviti.«

Dvoje članova odjela, koji su bili iskusni pomoćnici u odvjetničkim uredima, dobrovoljno su se javili pomoći mu otipkati njegov rukopis i Gerrit je uspio dovršiti svoju disertaciju unutar nekoliko mjeseci.

Zapravo, dovršio je i magisterij i doktorat unutar samo tri godine. Po stjecanju diplome, prihvatio je i istraživački položaj u profesorskom

zboru sveučilišta. Njegovo iskustvo na Oxfordu osnažilo je njegovo povjerenje u Gospodina, povjerenje koje traje do danas i nastaviti će blagoslivljati Gerrita W. Gonga dok služi u Zboru dvanaestorice apostola.

Kruhovi i ribe

»Gospodin je ljubazan i milostiv te nas nastoji blagosloviti«, rekao je starješina Gong. »Učinimo li najbolje što možemo, on će nas osposobiti da učinimo više nego što bismo inače mogli. To je poput umnažanja kruhova i riba. Gospodin uzima što je dostupno i veliča to daleko obilnije nego što bismo mi to mogli učiniti sami.«

Načelo kruhova i riba je također istinito s učenjem, rekao je. »Čak i kada formalno obrazovanje nije dostupno,

duh učenja je ono što se broji, jer je učenje vječno. Svi možemo tražiti svjetlo i istinu, bez obzira na naše okolnosti. Kada to činimo, Gospodin će nam pomoći pronaći ga.«

Savezna pripadnost

Dok je bio na Oxfordu, starješina Gong je naučio još jedno evanđeosko načelo, ono koje on naziva »savezna pripadnost«.

»Dok se približavamo Gospodinu, približavamo se i jedni drugima«, rekao je. »Na Oxfordu smo Susan i ja njegovali naše iskustvo u odjelu jednako kao naše akademsko iskustvo. Do danas su mnogi od naših najdražih

Starješina Gong pripisuje većinu svoje sreće svojim roditeljima, Jean i Walteru, te svojoj supruzi, Susan. Kuća njegovih roditelja »bila [je] ispunjena dubokim poštovanjem za Božju ljubav za svako od njegove djece«, rekao je. Kada je starješina Gong prvi puta susreo svoju suprugu, osjećao se kao da je Susan netko koga je oduvijek poznavao.

kolčića i vijeću odjela koji su mi pomogli kao mladom biskupu. Svi smo dužnici roditeljima, svojti, susjedima, predsjednicima misije, sestrama i svećeničkim vođama koji su ljubazni prema nama, vode nas i potiču doći Kristu.«

Obiteljska baština

Obiteljska povijest starješine Gongga ide natrag 34 naraštaja do Prvog Zmaja Gongga rođenog 837. po. Kr. Djedovi i bake starješine Gongga iselili su se iz Kine u Sjedinjene Države. Njegova majka, Jean, priključila se Crkvi kao tinejdžerica na Havajima, SAD, a kasnije je pohađala Sveučilište Brigham Younga u Provu,

prijatelja oni ljudi iz odjela Oxford.«

Među tim prijateljima su Tim i Katherine Witts, koji se sjećaju da su išli u hram s Gongovima. »Jasno se sjećam da je brat Gong uklonio svoj sat kako ne bi bio ometan ili ograničen vremenom dok je razmatrao o pitanjima vječnosti«, rekla je sestra Witts. »Taj mali čin pomogao mi je biti marljivija u vlastitom hramskom bogoštovlju.«

Gongovi se često sastaju s prijateljima koje poznaju zbog evanđelja. »Ljudi će reći: 'Radili smo s vama kada ste bili u velikom vijeću', takve stvari«, kaže starješina Gong, »i to ide u oba smjera. Zahvalan sam na predsjedniku

Utah, SAD, gdje je odsjela kod obitelji Gerrita de Jonga, prvog dekana Koledža likovne umjetnosti. »Obitelj de Jong pomogla mi je razumjeti kako izgleda evandeoska obitelj«, rekla je.

Nakon BYU-a, Jean je pohađala Sveučilište Stanford u Palo Altou, Kalifornija, SAD, gdje je upoznala Waltera A. Gongu. »On je već bio kršćanin koji je brzo shvatio što obnovljeno evanđelje nudi«, rekla je Jean. Priključio se Crkvi i godinu kasnije vjenčali su se u hramu Salt Lake. Oboje su postali profesionalni obrazovni djelatnici i kolektivno su proveli više od 70 godina u podučavanju.

»Tata je također postao patrijarh«, rekao je starješina Gong, »i stoga što su patrijarhalni blagoslovi bili davani u našoj kući, naša je kuća bila ispunjena dubokim poštovanjem za Božju ljubav za svako od njegove djece.«

Dana 23. prosinca 1953., u Reedwood Cityju, Kalifornija, rođeno je prvo od troje djece Jean i Waltera. »Njegovo je ime, Gerrit, nizozemsko u počast Gerritu de Jongu«, objasnila je Jean. »Njegovo je srednje ime, Walter, u počast njegovom ocu. A naše je prezime kinesko kojim se časti njegova baština.«

Jean kaže da je Gerrit bio obazriv prema svojem mlađem bratu i sestri, Brianu i Marguerite. »Volio im je pomoći«, rekla je, »čak i s malim stvarima poput učeći ih da svežu svoje cipele.« Sjeća se da je jednoga dana došla kući i načula Gerrita i Briana kako govore da je govor na sakramentalnom sastanku bio dosadan. »Stoga sam im dala izazov: 'Onda vi osmislite bolji govor'. Prihatali su izazov i počeli obraćati više pažnje na sve govore«, rekla je.

Kao tinejdžer, Gerrit je volio putovati s naprtnjačom i planinariti s drugima mladićima svojeg odjela. Wally Salbacka, doživotni prijatelj, posebice se sjeća jednog kampiranja.

S lijeva: Marjorie i Gordon B. Hinckley pozdravljaju Gerrita i Susan na svadbi Gongovih. Kao misionar u Tajvanu, starješina Gong je podučavao obitelj, a godinama kasnije, kao opći autoritet, upoznao je unuka jedne od kćeri iz te obitelji. U Vijetnamu su starješina i sestra Gong naslikali sliku na zidu kako bi donijeli radost djeci suočenoj s izazovima. Članovi obitelji Gong okupljeni s onima koji su pomogli bojanjem slike u Vijetnamu.

»Bio sam tamo s Gerritom i njegovim bratom, Brianom, i prijateljem koji nije bio član naše Crkve. Iz nekog smo razloga počeli pjevati crkvene pjesme. Gerrit je pjevao melodiju, Brian je pjevao tenor, a ja sam pjevao bas. Mislim da smo otpjevali 10 ili 20 pjesama, samo zbog radosti pjevanja. Bilo je to dobro iskustvo. Naš je prijatelj, koji nije bio član, bio dojmjen.«

Brat Salbacka također se sjeća da je Gerrit u srednjoj školi zamolio navijačice da vode tiho navijanje za šahovski tim. »Uvjerio ih je da je

moralna potpora dobra za sve«, rekao je, »i one su zaista došle na meč!«

Nakon srednje škole, starješina Gong pohađao je Sveučilište Brigham Younga. Od 1973. do 1975. služio je u misiji Tajvan Taipei, a zatim se vratio na BYU gdje je 1977. stekao diplomu prvostupnika iz azijskih i sveučilišnih studija.

Udvaranje i brak

Nakon svoje misije, starješina Gong se dobrovoljno javio da vodi domjenke nedjeljom navečer u Centru za obuku misionara u Provu. Domjenci su pomagali pri upoznavanju misionara koji idu u Tajvan s ljudima, običajima i kulturom tamo. Jedna od misionarki bila je sestra Susan Lindsay iz Taylorsvillea, Utah, kći Richarda

P. i Marian B. Lindsay. Brat Lindsay bio je član Drugog zbora Sedamdesetorice. »Osjetio sam da je Susan netko koga sam oduvijek poznavao«, rekao je starješina Gong.

Dvije godine kasnije, nekoliko mjeseci nakon što se Susan vratila na BYU nakon svoje misije, Gerrit je bio u Provu sa svojom obitelji. Njegov je otac bio podučavao na sveučilištu i Gerrit je isplanirao dvotjedni posjet. Posjet se protegnuo na četiri tjedna, budući da su se Gerrit i Susan vidali svakog dana. Tada je Gerrit otišao na Havaje radi pripravničkog staža prije povratka na Oxford.

»Udvarali smo se s dvije različite polutke«, prisjeća se starješina Gong. »Pokušavao sam studirati u Engleskoj dok sam učio sve što sam mogao o njoj preko Atlantskog oceana.

»Zaručili smo se preko telefona«, kaže sestra Gong.

»Ponovno je došao doma za Dan zahvalnosti i bili smo vjenčani prvog dana kada je hram bio otvoren u novoj

godini.« Dva tjedna kasnije, odletjeli su u Englesku kako bi započeli novi zajednički život.

»Kada su ljudi vjenčaju, govore o dvije obitelji koje postaju jednom«, kaže starješina Gong. »I to je ono što se doista bilo dogodilo meni. Osjećam se djelom obitelji Lindsay, baš kao što sam dio obitelji Gong.«

Zvezdana karijera

Nakon što je proveo kratko vrijeme u profesorskom zboru Oxforda, Gerritova karijera promijenila se u službu vladi u Washington, D.C.-u, SAD. Godine 1984. služio je među osobljem kampanje za ponovni izbor Reagana i Busha, gdje je dijelio ured s Mikeom Leavittom koji je kasnije postao guverner Ute. »Gerrit je bio pozoran i promišljen«, rekao je brat Leavitt, »no bio se isticao svojom neumoljivom ljubaznošću.«

Godine 1985., Gerrit je služio kao poseban asistent zamjenika ministra vanjskih poslova Sjedinjenih Država. Godine 1987., postao je poseban asistent ambasadora SAD-a u Pekingu u Kini. Od 1989. do 2001. radio je na nekoliko položaja u Centru za strateške i međunarodne studije u Washington D.C.-u. Zatim se vratio u akademski svijet kada je prihvatio položaj asistenta predsjedniku za strateško planiranje na BYU-u. Proveo je devet godina u toj ulozi.

Carri Jenkins, asistentica predsjedniku za komunikacije sveučilišta na BYU bila je u susjednom uredu. Sjeća se sposobnosti Gerrita Gonga da potiče one oko sebe. »Ako niste imali pouzdanja da možete preuzeti teško zaduženje, on je imao pouzdanja za vas«, rekla je. »Učinio je sve u svojoj moći kako bi vas savjetovao, pružio vam nadu i dopustio vam da idete naprijed i dokažete se.«

Federalni sudac, Thomas B. Griffith, koji je poznao starješinu Gong i u Washingtonu i na BYU-u, opisuje interakciju s njim na ovaj način: »Na kraju razgovora shvatite da je fokus bio na vama. On sjajno sluša. I postavlja pitanja koja vas potiču na razmišljanje.«

Cecil O. Samuelson, emeritus opći član Sedamdesetorice i bivši predsjednik BYU-a, kaže da je starješina Gong »općenito tih, no kogačići se uvijek okreću.«

Obiteljski život

Gerrit i Susan Gong postali su roditelji četvorice sinova – Abrahama, Samuela, Christophera i Matthewa – koji su odrasli u raznim okruženjima.

»Kada smo bili u Pekingu, naša su djeca imala blagoslov da si međusobno postanu najbolji prijatelji«, kaže starješina Gong.

»S jedne strane, imali su priliku vidjeti opsežan pogled svijeta«, nadodaje sestra Gong. »S druge strane, to nam je pomoglo da postanemo čvrsto povezani kao obitelj. Naši dječaci i dalje govore da je najbolja stvar koju smo učinili kao roditelji bila ta što smo im dali braću.«

»Jednom smo iskoristili svoje bodove od učestalih letova«, rekao je starješina Gong. »Dopustili smo svakoj osobi da odabere odredište. Počeli smo s Washington D.C.-om, gdje smo živjeli, onda smo otišli u Englesku, Češku Republiku, Grčku, Tursku, Indiju, Kinu i Japan.«

»Imali smo jedno čvrsto pravilo tijekom tog putovanja«, rekla je Susan. »Gdje god smo išli, jeli smo ono što su mještani jeli.« Naposljetku, u Japanu, na kraju putovanja, starješina Gong je rekao svojim sinovima da ih vodi u restoran koji je globalno poznat po govedini. U McDonaldsu su četiri gladna sina i dvoje roditelja pojeli 17 hamburgera!

»I majka i otac stavljali su veliku vrijednost na učenje iskustvom«, rekao je Abraham. »Otac pomno razmišlja o tome kako iskustva oblikuju ljude, uključujući cijele kulture.« Abraham je također zamijetio da njegov otac »pažljivo govori jer mora doista misliti i u potpunosti vjerovati u to što kaže.«

Sam se sjeća da »koliko god je bio zaposlen u State Departmentu, otac je odvajao vrijeme svake večeri da me podučiti i uvježba za natjecanje iz matematike trećeg razreda u kojem sam htio sudjelovati, zvano 'Challenge 24' [Izazov 24]. Rekao je da ako pobijedim, imat ćemo zabavu sa sladolednim kupovima i 24 raznih preljeva.« Sam je dospio do državnog finala, ali nije pobijedio. Obitelj Gong ipak je jela kupove. No nije bilo lako doći do 24 preljeva – jedan od njih bila je sušena govedina.

Christopher i Matthew komentiraju koliko »cijene povjerenje, ljubav i predanost koju naš otac i majka dijele«. To je ljubav koju starješina i sestra Gong dijele jedno s drugima, kao i sa svakim od svojih sinova te s proširenom obitelji.

»Kao što je predani otac, Gerrit je i predani sin i brat«, rekla je Susan. »Te su mu uloge bitne. Pomaže nam razumjeti da su obiteljski odnosi najvažniji od svih.«

Crkveno iskustvo

Iako je bio zaposlen s karijerom i obitelji, starješina Gong nastavio je voljno služiti u Crkvi, služeći u pozivima poput velikog vijećnika, vođe skupine velikih svećenika, predsjednika Nedjeljne škole u kolčiču, učitelja vjeronauka, biskupa, predsjednika misije u kolčiču, predsjednika kolčiča i člana Sedamdesetorice područja.

Što god da je pozvan činiti, kao i u svojem obiteljskom životu, on dosljedno pokazuje određene osobnosti. »Svakoga vidi kao sina ili kćer Nebeskog Oca«, rekla je sestra Gong. »No, povrh svega on voli Gospodina. Doista želi, sa svim svojim srcem, graditi kraljevstvo i blagoslivljati djecu Nebeskoga Oca.«

I divi se svojoj ženi. »Što god sam zatražen da učinim«, rekao je, »Susan je uz mene. Osjeća se ugodno sa svima i posvećena je drugim ljudima. Oduvijek je bila voljna ići na nova mjesta i probati nove stvari, na čemu sam zahvalan.«

S lijeva: Na Tajlandu se starješina Gong sastao s Njegovom Ekscelencijom Francisom Xavierom kardinalom Kriengsakom Kovithavaniem, katoličkim nadbiskupom Bangkoka. Starješina Gong uživa u putovanjima jedan na jedan sa svojim sinovima, poput ovog puta u Kanadu sa svojim sinom Samom. Starješina Gong je iznio svoje misli o Kruhu života učiteljima vjeronauka i instituta 2017. Sestra Gong pozdravlja se u domu Kambodžanske članice.

Služenje sa Sedamdesetoricom

Dana 3. travnja 2010., starješina Gerrit W. Gong je podržan kao opći autoritet Sedamdesetorice. Dodijeljen je predsjedništvu područja Azija, sa sjedištem u Hong Kongu. Kasnije je postao predsjednik područja Azija. Dana 6. listopada 2015., starješina Gong je podržan u predsjedništvo Sedamdesetorice, gdje se njegovo međunarodno iskustvo nastavilo, uključujući pregledavanje područja u raznim dijelovima svijeta, poput Afrike i Središnje Amerike.

»Upoznate i zavolite svece na svim ovim mjestima«, rekao je. »Osjećate se blagoslovljeni što vam ljudi govore o svojoj vjeri, jer njihovo iskustvo s Bogom koji djeluje u njihovom životu postaje dijelom razumijevanja toga tko je Bog i kako on voli svakoga od nas.«

»Kada pošaljemo starješinu Gongu u bilo koju situaciju, oni koji su uključeni osjećaju da su pronašli prijatelja«, rekao je predsjednik Russell M. Nelson. »On ima visoku razinu znanja, no ponizan je. Povezuje se s ljudima na svim razinama i uvijek je dobro pripremljen i uvjerljiv.«

Poziv kao apostol

Kada je predsjednik Nelson uputio poziv starješini Gongu da služi kao član Zbora dvanaestorice apostola, prorok je »primio moje ruke u svoje, dok je moja draga Susan bila uz mene, i iznio ovaj sveti poziv od Gospodina koji me ostavio bez daha« (»Christ the Lord Is Risen Today«, *Lijahona*, svibanj 2018., 97). Ponizan, ali siguran u svoju ljubav za Gospodina i povjerenje u njega, starješina Gong je prihvatio poziv. Podržan je 31. ožujka 2018. Kako ga je Gospodin pažljivo pripremio, sada će posluživati kao »naročiti svjedo[k] za ime Kristovo po svemu svijetu« (NiS 107:23). ■

starješina Neil L. Andersen

Iz Zbora dvanaestorice apostola

STARJEŠINA ULISSES SOARES: Čovjek bez lukavstva

U prvim danima svojeg službeništva, dok je Isus birao svoje apostole, vidio je da mu Natanael dolazi u susret. Odmah je razlučio Natanaelovu dobrotu, izjavljujući: »Evo pravog Izraelca, bez lukavstva.«¹

Isus je znao da je Natanael čovjek čistoga srca, pošten u svojim nakanama i bez licemjerja ili obmane. Gospodin voli ovu osobnost pravednog integriteta i pozvao je Natanaela da bude apostol.²

Ulisses Soares je poput drevnog Natanaela i Spasitelj je pozvao i njega.

»Svjetlo mojih roditelja«

Ulisses, najmlađi od četvorice braće, rođen je u São Paulu u Brazilu 2. listopada 1958. Ima skromno porijeklo, no njegovi su roditelji, Aparecido i Mercedes Carecho Soares, bili časni, marljivi ljudi koji su iskreno slušali misionare. Priključili su se Crkvi 1965. kada je Ulisses imao šest godina.

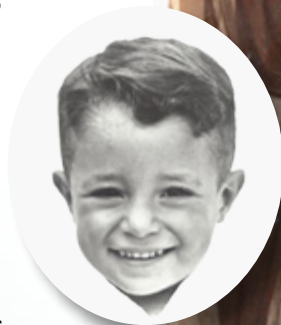
»Nikada nisam vidio da je brat Aparecido propustio sastanak«, rekao je Osiris Cabral, koji je služio kao predsjednik kolčića kada je Ulisses bio mladić. »Mercedes je također bila vrlo vjerna. Ulisses je naslijedio predanost svojih roditelja.«

Ulissesovo prirodno dobro srce procvalo je dok je učio o Gospodinovim putevima. »Odrastao sam u Crkvi slijedeći svjetlo svojih roditelja«, rekao je starješina Soares. Dok je

slijedio to svijetlo, njegovo se svjedočanstvo snažilo unatoč oprečnosti.

»Ja sam bio jedini član Crkve u svojoj školi i drugi su me dječaci uvijek htjeli povući za sobom i natjerati da učinim ono što je krivo«, rekao je. »Trebao sam naučiti braniti se u tim izazovima, no uvijek sam svim svojim srcem imao povjerenja u Gospodina da će mi pomoći uspjeti. Kao mladić sam naučio da ako učiniš svoj dio, Gospodin će učiniti svoj. No moraš se čvrsto držati za njegovu ruku i njegovo evanđelje.«

Kada je Ulisses imao 15 godina, njegov ga je biskup zatražio da podučava na satu Nedjeljne škole za mlade.

Jedna lekcije koju je naučavao bila je usredotočena na iznošenje svjedočanstva o evanđelju. Ulisses je proučavao Mormonovu knjigu, uvijek je osjećao da je Crkva istinita i vjerovao je u Spasitelja, Isusa Krista.

Dok je pripremao svoju lekciju, htio je snažno posvjedočiti svojem razredu o istinitosti evanđelja. »Gorljivo sam proučavao i molio se«, prisjeća se starješina Soares. »Nakon što sam kleknuo, u srce mi je ušao vrlo ugodan osjećaj, mali glas koji mi je potvrdio da sam na ispravnom putu. Bio je toliko snažan da nikada nisam mogao reći da ne znam.«

Kako je Ulisses sazrijevao, naučio je da ako

Ulisses Soares »odrasao [je] u Crkvi slijedeći svjetlo« svojih roditelja, Aparecida i Mercedes Soares (lijevo) Kako je Ulisses imao povjerenja u Gospodina unatoč oprečnosti, naučio je kao dječak čvrsto se držati za Spasitelja i njegovo evanđelje.

oca i oboružan sa sposobnošću brzog tipkanja, Ulisses je pronašao cjelodnevni posao pomažući kompaniji pripremiti njezine platne liste.

Nakon što je prošao težak prijamni ispit, počeo je učiti računovodstvo u tehničkoj srednjoj školi tijekom večeri. Svakog mjeseca, nakon što je platio desetinu, štedio bi novac za svoju misiju. Nakon godine dana, prebačen je u odjel računovodstva svoje kompanije.

»Tako sam uštedio novac da platim svoju misiju«, rekao je starješina Soares. »I svakog mjeseca tijekom tri godine prije nego što sam otišao, kupio bih nešto što trebam – košulju, par hlača, par čarapa, kravatu i torbu.« Također

učini više nego što se od njega očekuje ili što je zatražen, Gospodin će ga obilno blagosloviti. Jedna takva lekcija došla je dok se priprema za misiju. Tijekom intervjua s Ulissesom, njegov je biskup naglasio važnost poslušnosti zapovijedima i dostojnog života. Također, istaknuo je financijsku pripremu.

Danas, svi misionari iz Brazila doprinose izdatku svoje misije, s mnogim obiteljima koji doprinose svim izdacima. Kako se Ulisses približavao dobi misije, odlučio je da će zaraditi sav novac potreban za svoju misiju. Koristeći snažnu radnu etiku koju je naučio radeći u malom poduzeću svojeg

je trebao, i primio, snažnu ljubav i podršku od svojih roditelja i mjesnih vođa.

Ulisses je pozvan u misiju Brazil Rio de Janeiro. Prvi dio svoje misije služio je pod predsjednikom Heliom da Rochom Camargom, koji je kasnije postao prvi opći autoritet pozvan iz Brazila. Ulisses je započeo svoju misiju početkom 1978. Prvi hram u latinskoj Americi, u São Paulu, posvetio je predsjednik Spencer W. Kimball (1895.–1985.) krajem te godine.

U siječnju 1980., Ulisses i njegov suradnik, koji također nije primio svoje podarivanje, sjeli su u autobus u Rio de Janeiru radi osam satne vožnje do hrama Brazil São Paulo. Ulissesovi roditelji i braća i sestre dočekali su ga tamo te je obitelj Soares zapečaćena za vrijeme i vječnost. Ulisses nikada nije zaboravio tih pet sati zajedno u hramu São Paulo. Kasnije toga dana, on i njegov suradnik vratili su se na misijsko polje.

Stavljati Boga na prvo mjesto

Ulisses je uživao u uspješnoj misiji koja je nadalje osnažila njegovo svjedočanstvo. Kada se vratio kući, pronašao je posao i počeo studirati računovodstvo i ekonomiju na mjesnom sveučilištu.

Kući je bio oko sedam mjeseci kada je naletio na »sestru Morgado« na plesu više kolčića. Ulisses je neko vrijeme služio kao njezin zonski vođa i njih dvoje proveli su večer razgovarajući i iznoseći priče s misije. Tri tjedna kasnije, počeli su izlaziti.

Rosana Fernandes Morgado imala je osam godina kada ju je njezina starija sestra, Margareth, počela voditi u crkvu. Naposlijetku su dvije vjerne, mlade istraživačice primile dopuštenje od svojeg oca da budu krštene, no svaka je trebala čekati dok nije navršila 17.

Starješina Soares daje zasluge svojoj supruzi, Rosani, za »sve dobro u mojem životu«. Par je vjenčan 1982. (skroz nadesno), dvije godine nakon slučajnog susreta poslije njihove službe u misiji Brazil Rio de Janeiro.

Starješina Soares s Rosanom 2000. (gore); sa svojom obitelji (dolje desno); i kao cjelodnevni misionar 1979. (gore desno), s novim članom Eliezerom Wagnerom de Souzaom Santosom i njegovom tadašnjom zaručnicom (sada suprugom), Reginom. Brat Santos trenutno služi kao predsjednik kolčića Vila Velha Brazil u državi Espírito Santo. Kim Pickett, suradnik starješine Soaresa, nalazi se u pozadini.

Rosana je devet godina dolazila u crkvu prije nego je dobila dopuštenje da bude krštena.

Ulisses je živio u sjevenom São Paulu, a Rosana je živjela sa svojim roditeljima u južnom dijelu grada. Put preko prostranog grada trajao je tri sata autobusom i podzemnom. Srećom, Margareth i njezin suprug, Claudio, živjeli su blizu kuće njezinih roditelja.

»Kada je Ulisses dolazio vikendima kako bi viđao Rosanu, bilo mu je teško vratiti se kući tako daleko po noći«, prisjeća se starješina Claudio R. M. Costa, opći autoritet

Sedamdesetorice, o svojem budućem šogoru. Stoga su on i Margareth pozvali Ulissesa da provede noć u njihovom domu nakon njihovih spojeva. »Posvojili smo ga na neko vrijeme«, nadodao je starješina Costa.

»Spavao bi na kauču u našoj dnevnoj sobi«, rekla je sestra Costa. »Bili smo novo vjenčani pa nismo imali dodatne deke. No mogao se pokriti sa starom zavjesom koju smo imali. Bio je sretan jer je mogao ponovno vidjeti Rosanu narednog dana. Bio je dobar prema mojoj sestri i jako se svidio mojim roditeljima.«

Ulisses i Rosana vjenčani su u hramu São Paulo Brazil 30. listopada 1982.

Provedete li nekoliko minuta sa starješinom i sestrom Soares, njihova međusobna ljubav,

divljenje i poštovanje postanu brzo očiti. Za starješinu Soaresa, Rosana je bila »primjer dobrote, ljubavi i potpune predanosti Gospodinu za mene i za moju obitelj«. ³ Za sestru Soares, Ulisses je »dar s neba«.

Sestra Soares nadodaje: »Oduvijek je bio iznimno odgovoran i pravedan, uvijek se dobro brinuo o našoj obitelji i uvijek se lijepo odnosio prema meni. U svim je svojim crkvenim pozivima davao najbolje od sebe. On ide i čini. Uvijek stavlja ono što je Božje na prvo mjesto u svojem životu. Uvijek se iznova zaljubim u njega jer znam da ako stavi ono što je Božje na prvo mjesto, stavit će i mene na prvo mjesto.«

Starješina Soares o svojoj supruzi kaže: »Ona je pravi heroj i nadahnuće u našoj obitelji. Ona je brižna, ljubazna i strpljiva sa svima. Ona ujedinjuje našu obitelj i vidi dobro u svakome. Golemo je doprinijela onome što se događa u mojem životu. O svojem pozivu u Zbor dvanaestorice apostola u šali joj kažem: 'Tebe krivim za ovo jer si tako puno veličala moć evanđelja u mojem životu'«.

Veliko srce

Gustavo, najstarije dijete Soaresovih, sjeća se noći kada je, kao dječak, bio neposlušan svojim roditeljima te se iskrao da vidi godišnju proslavu u svojem susjedstvu São Paula, poznatu kao Festa Junina.

»Bio sam usred velike mnoštva, dobro se zabavljao, kada me najavljiivač pozvao da dođem naprijed«, rekao je. »Tada sam vidio svojeg oca.«

Njegovi su se roditelji jako zabrinuli, no umjesto da prekori Gustava, Ulisses ga je snažno zagrlio.

»Ozbiljno smo porazgovarali o tome da sam se mogao izgubiti, no moji su se roditelji odnosili s poštovanjem prema meni«, prisjeća se Gustavo. »Osjetio sam se zaštićenim i znao sam da su me doista voljeli.«

Ulisses je predan svojoj obitelji. Unatoč svojoj zaposlenosti i rasporedu putovanja tijekom tri godine, odvajao je vrijeme za gradnju odnosa sa svojom djecom.

Kada je starješina Soares podržan u Zbor dvanaestorice apostola 31. Ožujka 2018., vjerojatno nitko nije bio više iznenađen od Gustava i njegove dvije sestre, Lethicie Caravello i Nathalie Soares Avile. No, ako marljiv rad, suosjećanje i poniznost osposobljuju osobu za apostolstvo, kažu, mogu razumjeti zašto je Gospodin pozvao njihovog oca.

»Kada je Isus pozvao svoje apostole, nije odabrao najobrazovanije farizeje, odabrao je ribare«, rekla je Lethicia. »Moj otac i majka su takvi. Oni u potpunosti imaju povjerenja u Gospodina, a on ih koristi da ispuni svoje djelo jer zna da su oni nesebični, voljni marljivo raditi i dovoljno ponizni da prihvate pokudu.«

»Veliko srce« njihovog oca pomoći će mu dok ide naprijed kao jedan od Spasiteljevih naročitih svjedoka, dodaje

Nathalia. »On ima srce za to«, kaže ona. »On osjeća utjecaj neba i sve voli te želi činiti ono što je ispravno.«

»Sve će ispasti dobro«

Kada je starješina Soares služio kao predsjednik misije Portugal Porto od 2000. do 2003., postao je dobro poznat po uporabi portugalskog izraza: »Tudo vai dar certo« – sve će ispasti dobro.

»Podučio nas je tomu«, prisjeća se Ty Bennett, jedan od njegovih misionara. »On živi svoj život s vjerom i optimizmom da ako činimo ono što Gospodin želi da činimo, sve će ispasti dobro.«

On je također podučio svoje misionare da ne koriste riječi *teško* ili *ne moguće*, kaže Richard Shields, još jedan od njegovih misionara. »O stvarima je govorio kao o 'izazovima'. Taj je savjet pomogao oblikovati moj život dok sam gledao na stvari kao na 'izazove' koje treba prevladati, umjesto kao na ono što je 'teško' ili 'ne moguće'.«

Takva vjera i optimizam nisu došli od lagodnog života. Starješina i sestra Soares dobro poznaju razočaranje neimaštine, izmorenost od dugih dana rada i studiranja, izazove lošeg zdravlja te bol u srcu zbog pobačaja, mrtvorodenog djeteta i gubitka braće, sestara i roditelja.

No, kroz put života, oni su stavili svoje pouzdanje u riječi najdražeg svetopisamskog stiha starješine Soaresa: »Budi ponizan; i Gospod Bog tvoj vodit će te za ruku, i dati ti odgovor na molitve tvoje.«⁴

»Izazovi su dio našeg napretka«, rekao je starješina Soares. »No kada smo strpljivi u patnji, kada naučimo preživjeti životne izazove, kada ostanemo vjerni, Gospodin nas jako poštuje i blagoslivlja s blagoslovima koje je obećao.«

I kada se držimo čvrsto za željeznu šipku, nadodaje, Gospodin nas neće ostaviti same.

»Dosljednost u čvrstom držanju za zapovijedi, evanđelje, Sveta pisma i Gospodina Isusa Krista pomaže nam prevladati životne izazove«, svjedoči starješina Soares. »Kada kleknemo da bismo se molili, on će biti s nama i vodit će nas. Nadahnut će nas kamo ići i što činiti. Kada smo poslušni i ponizimo se, Gospodin odgovara na naše molitve.

Predani učenik

Ulisses Soares je čovjek sposobnosti i pripreme. Njegovo obrazovanje, uključujući magisterij iz poslovnog upravljanja, pripremilo ga je za rad kao računovođa i revizor za međunarodne korporacije u Brazilu. To ga je iskustvo pripremilo da radi u crkvenom odjelu za financije, što ga je zauzvrat pripremilo da u dobi od 31 godine postane jedan od najmlađih direktora za vremenite poslove u Crkvi. Ta priprema dobro mu je služila kao predsjedniku misije i u njegovom pozivu kao općeg autoriteta Sedamdesetorice 2. travnja 2005.

Prije negoli je pozvan u predsjedništvo Sedamdesetorice 6. siječnja 2013., starješina Soares je služio kao savjetnik u predsjedništvu područja Brazil i onda kao predsjednik tog područja te kao savjetnik u području Afrika – jugoistok. Tamo je služio kao savjetnik starješini

Daleu G. Renlundu, tada općem autoritetu Sedamdesetorice. Starješina Renlund, sada član Zbora dvanaestorice apostola, rado se prisjeća njihovog zajedničkog vremena.

»Starješina Soares je entuzijastičan, predan, posvećen učenik Isusa Krista«, rekao je starješina Renlund. »Ne poznajem nikoga tko snažnije osjeća da je na Gospodinovom zadatku. Ako je zamoljen da učini nešto, on to učini svom svojom moću.«

Rekao je da se starješina Soares brzo »zaljubio« u svece u Africi. Jedno od

Bilo da je među svecima u Peruu (lijevo), Gani (dolje) ili u drugim narodima među kojima je služio i posluživao, starješina Soares »lako voli ljude«, kaže starješina Claudio R. M. Costa.

njegovih prvih zaduženja u području bilo je predsjedavati saborom kolčića u Kanangi u Demokratskoj Republici Kongo. »Kada se vratio, nije mogao prestati govoriti o dobroti i predanosti ljudi koje je upoznao«, rekao je starješina Renlund.

Starješina L. Whitney Clayton, koji je pet i pol godina služio sa starješinom Soaresom u predsjedništvu Sedamdesetorice, naziva starješinu Soaresa graditeljem suglasnosti. »On sluša i odmjerava svoje misli. Pažljiv je u načinu na koji se ponaša na sastancima tako da naši glasovi tvore zbor, umjesto natjecateljskih solista.«

Unatoč svojoj zaposlenosti i rasporedu putovanja tijekom godina, starješina Soares uvijek je stavljao svoju suprugu, djecu i unučad (dolje lijevo) na prvo mjesto u svojem životu. Sa svojom je suprugom također odvojio vrijeme da postane uspješan kuhar (skroz nalijevo).

Starješina Soares je skroman po pitanju svoje sposobnosti komunikacije na portugalskom, engleskom, španjolskom i francuskom jeziku. No taj je dar, koji zahtjeva stalnu pažnju, blagoslov Crkvi, kaže starješina Clayton. Starješina Soares može razgovarati s velikim brojem članova Crkve na njihovom jeziku.

»Ulisses je bio vođa od kada je bio dječak«, zamijetio je starješina Claudio Costa o svojem šogoru. »Vrlo je inteligentan i sposoban te osjeća odgovornost da uvijek daje najbolje od sebe. S lakoćom voli one oko sebe. Ima srce istinskog učenika Spasitelja te ima sigurno jamstvo da Isus jest Krist. Volim ga i zahvalan sam što ga podržavam kao Gospodinovog apostola.«

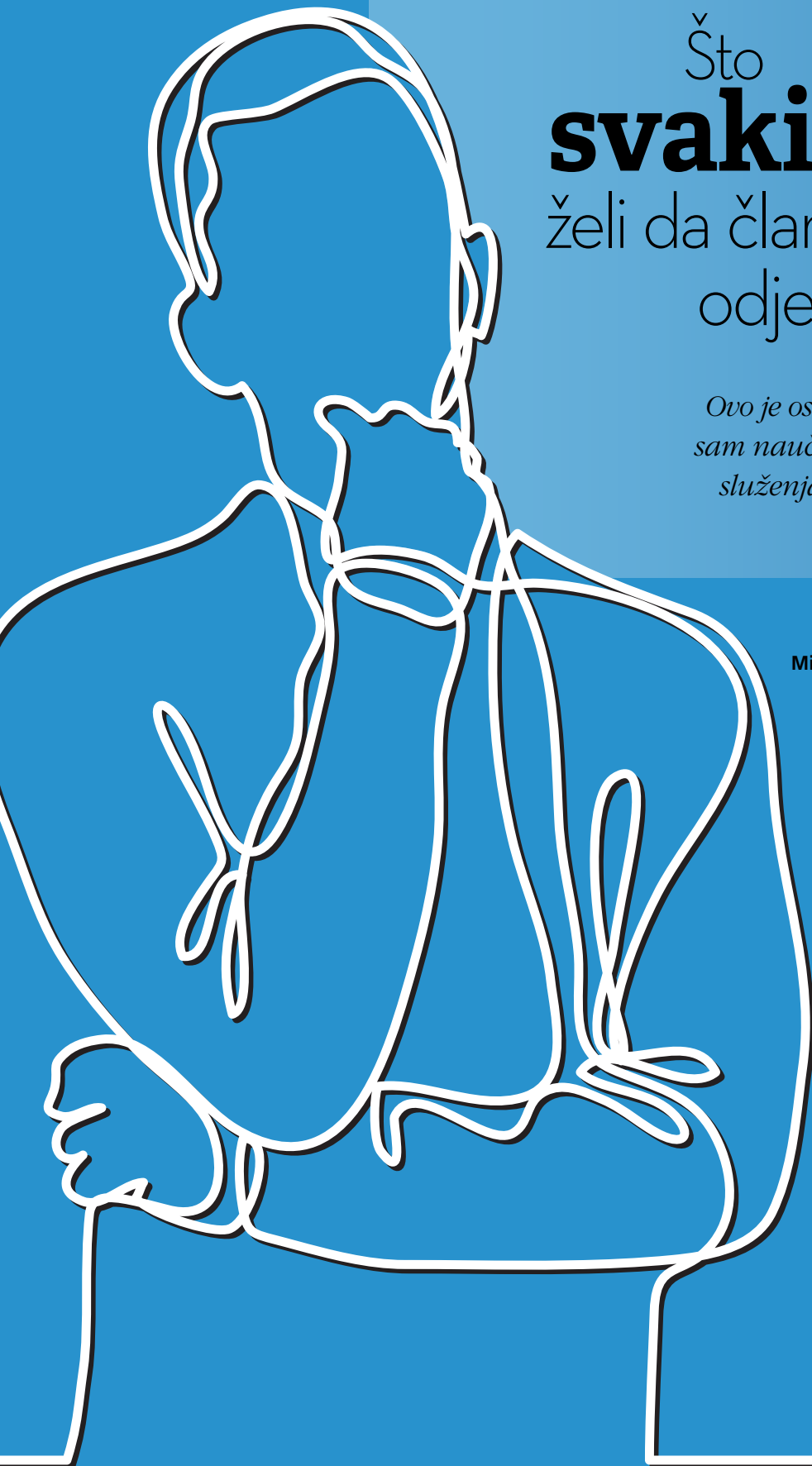
Govoreći za Zbor dvanaestorice apostola, starješina David A. Bednar nadodaje: »Starješina Soares je čisti, bezazlen i nevin učenik Spasitelja. Kroz svjetlo u njegovom licu, njegov topao osmjech i njegovo dražesno vladanje, bezbrojni pojedinci i obitelji bili su, jesu i bit će nadahnuti s većom željom da slijede Spasitelja i žive po propisima njegovog evanđelja.«

U našoj je rasporedbi Gospodin rekao Edwardu Partridgu: »Srce njegovo čisto [je] preda mnom, jer on je poput Natanaela iz davnine, u kojemu nema prevare.«⁵ Gospodin je o Hayrumu Smithu rekao: »Ja, Gospod, ljubim [ga] zbog čestitosti srca njegova, i zato što on ljubi ono što je pravo preda mnom.«⁶

Gospodin bi o Ulisesu Soaresu rekao isto. ■

NAPOMENE

1. Ivan 1:47
2. Vidi James E. Talmage, *Jesus the Christ* (1916.), 217–218, 222
3. »Proroci govore moću Svetoga Duha«, *Lijahona*, svibanj 2018., 98
4. Nauk i savezi 112:10
5. Nauk i savezi 41:11
6. Nauk i savezi 124:15

Što
svaki biskup
želi da članovi njegovog
odjela znaju

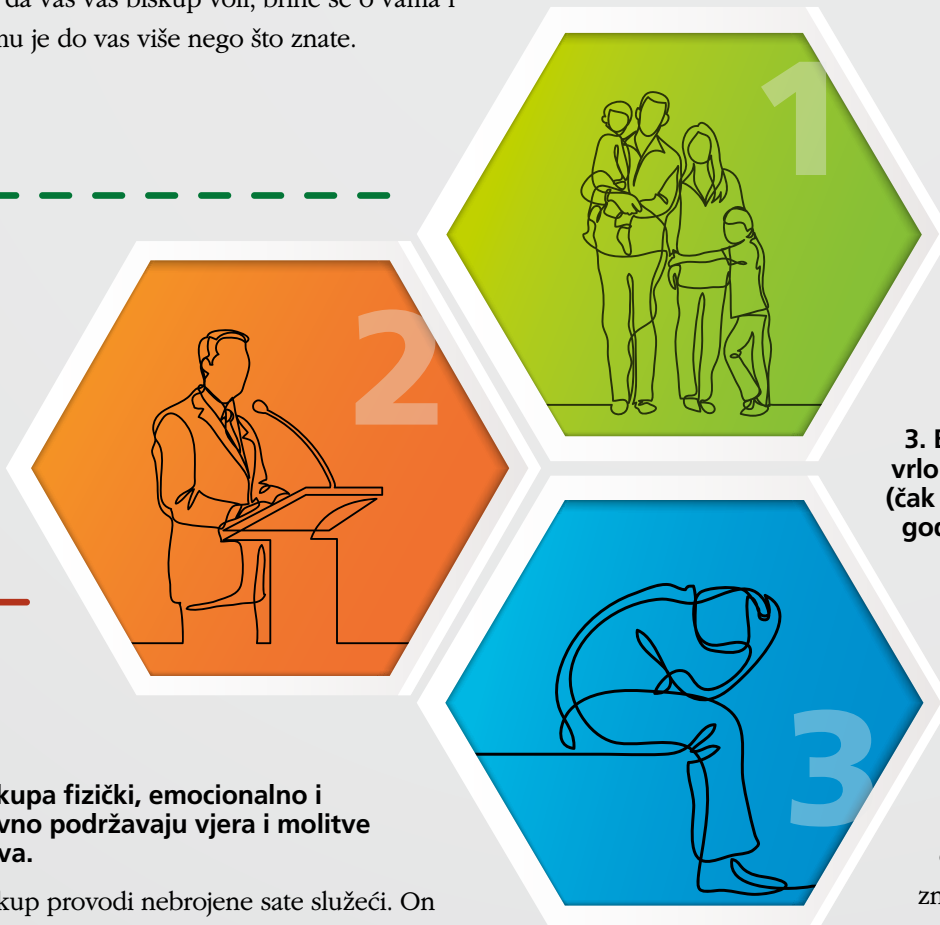
*Ovo je osam istina koje
sam naučio tijekom svog
služenja kao biskup.*

Michael Meyers

Imao sam predivnu priliku služiti kao biskup. Tijekom tih godina, naučio sam više lekcija nego što se može sabrati. No naučio sam osam istina za koje smatram da su univerzalne. Iako ovaj popis nije sveobuhvatan, to je moj pokušaj da iznesem ono što se svaki biskup nada da članovi njegovog odjela znaju.

1. Biskup voli svakog člana svog odjela na vrlo stvaran način.

Ljubav koju biskup ima za svoj odjel povezana je s ljubavlju koju Nebeski Otac i Isus Krist imaju za svakog od nas. Kada biskup pogleda članove na sakramentalnom sastanku, u njemu su sućut i empatija na način na koji to nikada ranije nije iskusio. Kada biskup ustane i iznese koliko voli članove svog odjela, njegovi su osjećaji iz srca i stvarni. Znaite da vas vaš biskup voli, brine se o vama i stalo mu je do vas više nego što znate.

2. Biskupa fizički, emocionalno i duhovno podržavaju vjera i molitve članova.

Biskup provodi nebrojene sate služeći. On će često provesti mnoge sate u crkvi nedjeljom i dodatne tijekom tjedna nakon posla posjećujući, intervjuirajući i skrbeći se za članove svog odjela.

Biskup to može činiti iz tjedna u tjedan zbog vjere i molitvi članova odjela. Kao novopozvani biskup, suze bi same curile svaki put kada bih čuo člana kako se moli »blagoslovi biskupa«. Vaše molitve vjere doista su odgovorene, a biskup prima i osjeća podržavajući utjecaj tih molitvi. Gospodin odgovara na te vjerom ispunjene molitve za biskupe u Crkvi.

3. Biskup često osjeća da je vrlo neadekvatan za poziv (čak i nakon tri ili četiri godine).

Upoznao sam vrlo malo biskupa koji su osjećali da su doista »spremni« za poziv. Međutim, znam da »koga Gospodin pozove, Gospodin ga osposobi«. ¹ Iako biskup zna da postaje osposobljen, on se često bori s osjećajem da nikada neće dobro ispuniti poziv. Dat će sve od sebe kako bi udijelio mudar savjet kada je to potrebno, da ne povrijedi ljude i da bude u skladu s Duhom, ali on će se i dalje povremeno pitati ispunjava li svoj poziv na prihvatljiv način.

4. Duh Božji može djelovati kroz biskupa kada savjetuje članove odjela.

Kada me pitaju što mi najviše nedostaje iz služenja kao biskup, kažem ljudima da mi nedostaje snažan utjecaj Duha koji prati biskupov plašt. Bez obzira radi li se o tješnju onih koji su izgubili voljenu osobu, razgovoru s onima koji imaju teškoća s nevjernim supružnicima ili pozivanju ljudi na pokajanje, Duh koji je dostupan vjernom biskupu jest Duh Božji i duh objave.

Nedavno me je bivša članica odjela pitala za pomoć u nošenju s nekim osobnim problemima. Preselila se u novi odjel i nije bila sigurna želi li po savjet ići svom novom biskupu. Iznio sam joj ono što sam iznio mnogo puta nakon razrješenja, a to je da iako ću rado pomoći, ja više nemam ključeve koje ima biskup i da ti ključevi mogu biti ključni za pružanje podrške koja joj je potrebna. Predložio sam joj da razgovara sa svojim novim biskupom. Posjetio sam je dva tjedna kasnije, a ona je rekla da se sastala sa svojim biskupom i da je bilo kao da je on već znao koji su njezini problemi i kako da joj najbolje pomogne. Iako je biskup zasigurno nesavršen, Gospodin ga nadahnjuje, vodi i blagoslivlja živote kroz njegove riječi.

5. Biskup je ljudsko biće; ponekad griješi i ponekad čini stvari na krivi način.

Biskupi su, na kraju krajeva, smrtni ljudi. Imaju nesavršenosti, slabosti, pristranosti i svoje osobne probleme. Duh osposobljava muškarca koji je u službi biskupa, ali biskup je i dalje muškarac podložan istim problemima i slabostima s kojima se svi suočavaju.

Razumijevanje ovoga ne treba umanjiti poštovanje koje pokazujemo za njegov poziv ili pozornost za njegov savjet. Biskup je svjestan svojih slabosti i nastoji ih prevladati ili barem držati izvan svog služenja kao biskup. Koliko god se trudio, uvijek će biti nesavršen.

6. Biskup osjeća da nikada ne može biti dovoljno s članovima odjela ili činiti dovoljno dobra.

Biskup se svakog dana pita kome je još mogao ili trebao pomoći tog dana. Ja bih volio da sam redovito posjećivao svakog člana, ali imao sam cjelodnevni posao, obitelj, program za mlade i određene članove odjela s velikim potrebama. Jednostavno nije bilo dovoljno vremena redovito posjetiti svakoga člana.

Bez obzira na to, dok sam bio biskup, Duh me je povremeno potaknuo posjetiti određenog člana koji je imao teškoća. Mnogo su puta ti posjeti počinjali s njihovim riječima: »Znao sam da ćete doći.« Duh koji smo osjećali često je bio prevladavajući kada bismo oboje shvatili da je posjet dokaz da Bog odgovara na molitve.

Također sam uvijek uživao u dočeku koji bih dobio na vratima onih aktivnih članova »bez teškoća«. Ti dobri ljudi idu u crkvu svaki tjedan, služe vjerno u pozivima, nemaju velikih vanjskih izazova i općenito ih svećenički vođe ne posjećuju redovito. Bili su zahvalni što su imali nešto vremena nasamo sa svojim biskupom. Svima vama mogu reći: »Hvala vam! Nastavite! Znajte da vas vaš biskup voli i da bi vas češće posjetio kada bi mogao.«

7. Vaš biskup zaista, doista, iskreno treba vas da poslužujete jedni drugima.

Kad god mi je kao biskupu bilo rečeno da član odjela ima teškoća, uvijek bih pitao: »Tko su kućni učitelji i kućne posjetiteljice?« To je bio jedan način osiguravanja da potrebe člana budu zadovoljene i kratkoročno i dugoročno. Biskup, djelujući bez pomoći drugih članova odjela i kolčića, ima ograničene resurse. No zasigurno može – i hoće – posjetiti ljude u kriznim situacijama. Ali s dostupnim resursima svećeništva i Potpornog društva, njegov doseg može se produžiti.

To je bit posluživanja. Ima dana kada neki od nas zaborave zašto poslužujemo jedni drugima: Gospodin nam je zapovijedio da »ljubi[mo] jedan drugoga« (Ivan 13:34). Znajte da biskup koristi posluživanje kao nadahnuti način da bude »prisutniji« u životima članova odjela.

8. Biskup želi da može učiniti sve za svoje stado.

Bilo kada, po danu ili u noći, bez obzira je li to svećenički blagoslov, savjetovanje buntovnog djeteta ili žurba na mjesto nesreće, on bi volio učiniti što god član treba. Ne može uvijek učiniti sve, i on možda i nije najbolja osoba za svaku situaciju, ali nemojte se plašiti zatražiti pomoć kada je trebate. Znajte da je biskup tamo kako bi služio u tim trenucima i da ste oboje bogato blagoslovljeni što radite zajedno.

Osjećam se ponizno zbog svete prilike koju sam imao služiti u tom svetom pozivu. U svome služenju, prešao sam put od vjere do spoznaje. Više ne vjerujem da je evanđelje istinito; znam da je istinito. Više ne vjerujem da me Bog poznaje; ja znam da je Bog beskrajno svjestan svakog od nas, naših svakodnevnih života i osobnih teškoća. Nadalje, znam da djeluje kroz svoje sluge, naročito one koji drže ključeve svećeništva. Znam da ne bih mogao služiti kao biskup bez Božjeg promišljanja o ovom djelu. Istinitost evanđelja i Božja ljubav za njegovu djecu omogućuju svakom biskupu da služi. ■

Autor živi u Uti, SAD.

NAPOMENA

1. Thomas S. Monson, »Duty Calls«, *Ensign*, svibanj 1996., 44.

8. POGLAVLJE

Uspori Crkve Kristove

Ovo je 8. poglavlje nove narativne povijesti Crkve u četiri sveska nazvane Sveci: Priča o Crkvi Isusa Krista u posljednjim danima. Knjiga je dostupna u tisku na 14 jezika, u odsjeku Povijest Crkve u aplikaciji Evandeoska knjižnica te na internetu na stranici saints.lds.org. Ranija poglavlja objavljena su u prošlim izdanjima i dostupna su na 47 jezika u aplikaciji Evandeoska knjižnica i na stranici saints.lds.org.

Početak srpnja 1828., s rukopisom u rukama, Joseph je znao kako Gospodin želi da objavi Mormonovu knjigu te nadaleko i naširoko proširi njezinu poruku. No, on i njegova obitelj nisu bili upoznati s poslom tiskanja. Trebao je sačuvati rukopis na sigurnome, pronaći tiskara i nekako staviti knjigu u ruke ljudi koji su bili voljni razmotriti mogućnost novog Svetog pisma.

Također, tiskanje tako dugačke knjige kao što je Mormonova knjiga neće biti jeftino. Josephove se financije nisu poboljšale od kada je započeo prijevod, a sav novac koji je zaradio bio je namijenjen za skrb o njegovoj obitelji. Isto je vrijedilo i za njegove roditelje koji su i dalje bili siromašni farmeri radeći na zemlji koju nisu posjedovali. Josephov jedini prijatelj koji je mogao financirati projekt bio je Martin Harris.

Joseph je brzo krenuo na posao. Prije nego što je dovršio prijevod, podnio je zahtjev za autorsko pravo nad knjigom kako bi zaštitio tekst od svakoga tko bi ga mogao ukrasti ili plagirati.¹ Također, Joseph je uz Martinovu pomoć počeo tražiti tiskara koji bi pristao objaviti knjigu.

Prvo su otišli Egbertu Grandinu, tiskaru u Palmyri koji je bio isto godište kao i Joseph. Grandin je odmah odbio ponudu, vjerujući da je knjiga lažna. Nezastrašeni, Joseph i Martin su nastavili tražiti te su pronašli voljnog tiskara u obližnjem gradu. No, prije nego što su prihvatili njegovu ponudu, vratili su se u Palmyru i još jednom upitali Grandina bi li htio tiskati knjigu.²

Ovog se puta Grandin činio voljnijim preuzeti projekt, no htio je da mu se plati 3.000 USD za tiskanje i uvezivanje pet tisuća primjeraka čak i prije nego što započne s poslom. Martin je već obećao da će pomoći s plaćanjem za tiskanje, no da bi

Te jeseni, dok su tiskari polako napredovali s Mormonovom knjigom, bivši sudac imena Abner Cole počeo je objavljivati novine u Grandinovoj tiskari. Radeći po noći u trgovini, nakon što je Grandinovo osoblje otišlo kući, Abner je imao pristup otisnutim stranicama iz Mormonove knjige koja još uvijek nije bila uvezana i spremna za prodaju.

Abner se uskoro počeo šaliti na račun »Zlatne Biblije« u svojim novinama, a tijekom zime je objavio isječke iz knjige zajedno sa sarkastičnim komentarima.¹¹

Kada su Hyrum i Oliver saznali što je Abner čini, suočili su se s njime. »S kojim pravom tiskate Mormonovu knjigu na ovaj način?«, Hyrum je zahtijevao. »Ne znate li da smo primili autorsko pravo?«

»Ne tiče vas se«, Abner je rekao. »Unajmio sam tiskaru i tiskat ću što god želim.«

»Zabranjujem vam da dalje tiskate bilo što iz te knjige u svojim novinama«, Hyrum je rekao.

»Briga me«, Abner je rekao.

Nesigurni što da naprave, Hyrum i Oliver su poslali obavijest Josephu u Harmony koji se odmah vratio u Palmyru. Pronašao je Abnera u tiskarskom uredu kako ležerno čita svoje novine.

»Čini se da naporno radite«, rekao je Joseph.

»Drago mi je, g. Smith«, Abner je rekao prozaično.

»G. Cole«, Joseph je rekao, »Mormonova knjiga i pravo na njezino objavljivanje pripadaju meni i zabranjujem vam da se uplećete u to.«

Abner je skinuo svoj kaput i zasukao svoje rukave. »Želite li se tući, gospodine?«, zalajao je, lupajući šakom o šaku. »Želite li se tući, samo dajte.«

Joseph se nasmiješio. »Bolje da odjenete svoj kaput«, rekao je. »Hladno je i neću se tući s vama.« Smireno je nastavio: »No, morate prestati tiskati moju knjigu.«

»Ako mislite da ste bolji čovjek«, Abner je rekao, »samo svucite svoj kaput i pokušajte.«

»Postoji zakon«, Joseph je odgovorio, »i saznat ćete to ako već do sada niste znali. No, neću se tući s vama, jer to neće donijeti ništa dobro.«

Abner je znao da se nalazi s krive strane zakona. Smirio se i prestao tiskati isječke iz Mormonove knjige u svojim novinama.¹²

Solomon Chamberlin, propovjednik na svojem putu za Kanadu, prvi je puta čuo o »Zlatnoj Bibliji« od obitelji kod koje je odsjeo u blizini Palmyre. Poput Thomasa Marsha, tijekom svojeg života išao je od crkve do crkve, no nije se osjećao zadovoljnim onime što je vidio. Neke su crkve propovijedale o evanđeoskim načelima i vjerovala su u duhovne darove, no nisu imale Božje proroke niti njegovo svećeništvo. Solomon je osjećao kako je dolazilo vrijeme kada će Gospodin podignuti svoju Crkvu.

Dok je Solomon slušao obitelj kako govori o Josephu Smithu i zlatnim pločama, osjećao se ushićenim od glave do pete te je odlučio pronaći Smithove i saznati više o knjizi.

Krenuo je prema kući Smithovih i na vratima susreo Hyruma. »Mir ovoj kući«, Solomon je rekao.

»Nadam se da će biti mir«, Hyrum je odgovorio.

»Ima li ovdje ikoga«, upitao je Solomon, »tko vjeruje u viđenja ili objave?«

»Da«, Hyrum je rekao, »ovo je vidovnjačka kuća.«

Solomon je Hyrumu ispričao o viđenju koje je vidio godinama ranije. U njemu je anđeo rekao kako Bog nema crkvu na Zemlji, ali da će uskoro podignuti jednu koja će imati moć poput drevne crkve apostola. Hyrum i drugi u kući razumjeli su što je Solomon rekao i rekli su mu da dijele isto uvjerenje.

»Volio bih kada biste obznanili neka od svojih otkrića«, rekao je Solomon. »Mislim da ih mogu podnijeti.«

Hyrum ga je pozvao da kao gost odsjedne na farmi Smithovih te mu je pokazao rukopis Mormonove knjige. Solomon ga je proučavao dva dana, a zatim je otišao s Hyrumom u Grandinovu tiskaru gdje mu je tiskar dao šezdeset i četiri tiskane stranice. S neuvezanim stranicama u rukama, Solomon je nastavio prema Kanadi, propovijedajući uz put sve što je znao o novoj vjeri.¹³

Do 26. ožujka 1830., prvi primjerci Mormonove knjige bili su uvezani i dostupni za prodaju u prizemlju trgovine Grandinove tiskare. Bili su čvrsto uvezani u smeđu jareću kožu i mirisali su na kožu, lijepilo, papir i tintu. Riječi *Book of Mormon* [Mormonova knjiga] bile su utisnute na hrptu zlatnim slovima.¹⁴

Lucy Smith je cijenila novo Sveto pismo i vidjela ga kao znak da će Bog ubrzo okupiti svoju djecu te obnoviti svoj drevni savez. Naslovnica je izjavljivala kako je svrha knjige pokazati velike stvari koje je Bog učinio za svoj narod u prošlosti, nuditi iste blagoslove njegovom narodu danas i uvjeriti cijeli svijet da je Isus Krist Spasitelj svijeta.¹⁵

Na kraju knjige nalazila su se svjedočanstva Trojice svjedoka i Osmorice svjedoka, izjavljujući svijetu da su vidjeli ploče i znali da je prijevod istinit.¹⁶

Unatoč tim svjedočanstvima, Lucy je znala da neki ljudi knjigu smatraju izmišljotinom. Mnogi od njezinih susjeda vjerovali su da je Biblija dovoljno Sveto pismo za njih, ne shvaćajući da je Bog blagoslovio više od jednog naroda svojom riječju. Također je znala da su neki ljudi odbacili njezinu poruku jer su vjerovali da je Bog jednom govorio svijetu i više nikada neće.

Iz ovih razloga i mnogih drugih, mnogi ljudi u Palmyri nisu kupili knjigu.¹⁷ No, neki su proučili njezine stranice, osjetili moć njezinih naučavanja i kleknuli na svoja koljena kako bi upitali Gospodina je li istinita. Sama je Lucy znala da je Mormonova knjiga Božja riječ te ju je htjela podijeliti s drugima.¹⁸

Gotovo odmah nakon što je Mormonova knjiga bila objavljena, Joseph i Oliver su se spremili organizirati crkvu Isusa Krista. Nekoliko mjeseci ranije, ukazali su im se Gospodinovi drevni apostoli, Petar, Jakov i Ivan, te im predali Melkisedekovo svećeništvo kao što je Ivan Krstitelj obećao. Ova dodatna ovlast omogućila je Josephu i Oliveru da predaju dar Duha Svetoga onima koje su krstili. Također,

Petar, Jakov i Ivan su ih zaredili za apostole Isusa Krista.¹⁹

Oko tog vremena, dok su odsjedali u domu Whitmerovih, Joseph i Oliver su se molili za više spoznaje o ovoj ovlasti. Kao odgovor na to, glas Gospodnji im je zapovjedio da se međusobno zaredi kao starješine Crkve, no ne dok vjernici ne pristanu slijediti ih kao vođe Spasiteljeve Crkve. Također, bilo im je rečeno da zaredi druge crkvene dužnosnike i predaju dar Duha Svetoga onima koji su bili kršteni.²⁰

Dana 6. travnja 1830., Joseph i Oliver sastali su se u domu Whitmerovih kako bi ispunili Gospodinovu zapovijed i uspostavili njegovu Crkvu. Kako bi se ispunili zakonski uvjeti, odabrali su šest osoba koje su prve postale članovi nove crkve. Također, oko četrdeset muškaraca i žena natrpalo se u mali dom i oko njega kako bi svjedočili tom događaju.²¹

Poslušni Gospodinovim prijašnjim uputama, Joseph i Oliver su zatražili kongregaciju da ih podrži kao vođe Božjeg kraljevstva i ukažu vjeruju li da je ispravno za njih da se organiziraju kao crkva. Svaki član kongregacije dao je svoj pristanak pa je Joseph položio svoje ruke na Oliverovu glavu i zaredio ga kao starješinu Crkve. Zatim su zamijenili mjesta i Oliver je zaredio Josepha.

Nakon toga, poslužili su sakramentalni kruh i vino u spomen na Kristovo Pomirenje. Tada su položili ruke na one koje su krstili, potvrđujući ih kao članove Crkve i dajući im dar Duha Svetoga.²² Gospodinov Duh izlio se na one koji su bili na tom sastanku, a neki u kongregaciji počeli su i prorokovati. Drugi su slavili Gospodina i svi su se zajedno radovali.

Također, Joseph je primio prvu objavu koje se odnosila na cijelo članstvo nove Crkve. »Gle, zapis će se voditi među vama«, Gospodin je zapovjedio, podsjećajući svoj narod da trebaju zapisivati svoju svetu povijest čuvajući zapis o svojim radnjama i svjedočeći o Josephovoj ulozi kao proroka, vidioca i objavitelja.

»Njega nadahnuh da pokrene stvar sionsku snažnom

moću za dobro«, Gospodin je izjavio. »Riječ ćete njegovu primati kao da je iz usta mojih, sa svom strpljivošću i vjerom. Jer čineći to vrata pakla neće vas nadvladati.«²³

Kasnije je Joseph stajao pokraj rijeke gledajući krštenje svoje majke i svojeg oca u Crkvu. Nakon godina kretanja različitim putevima u svojoj potrazi za istinom, konačno su bili ujedinjeni u vjeri. Dok mu je otac izlazio iz vode, Joseph ga je primio za ruku i pomogao mu izaći na obalu te ga je zagrlio.

»Moj Bože«, zavapio je, sakrivajući svoje lice na očevim prsima, »doživio sam vidjeti svojeg oca krštenog u istinitu Crkvu Isusa Krista!«²⁴

Te se večeri Joseph iskrao u obližnji šumarak, a srce mu je bilo prepuno emocija. Htio je biti sam, izvan pogleda prijatelja i obitelji. U deset godina od Prvog viđenja, vidio je kako se nebesa otvaraju, osjetio je Božjeg Duha i anđeli su ga podučavali. Također je sagriješio i izgubio svoj dar, onda se pokajao, primio Božje milosrđe te preveo Mormonovu knjigu njegovom moću i milošću.

Sada je Isus Krist obnovio svoju Crkvu i ovlastio Josepha istim svećeništvom koje su obnašali drevni apostoli kada su pronosili evanđelje svijetu.²⁵ Sreća koju je osjetio bila je prevelika da ju drži u sebi i kada su ga Joseph Knight i Oliver pronašli, kasnije te večeri, on je plakao.

Njegova je radost bila puna. Djelo je počelo.²⁶ ■

Potpuni popis navedenih djela dostupan je na engleskom jeziku na stranici saints.lds.org.

Riječ *Tema* u napomenama upućuje na dodatne podatke na internetu na stranici saints.lds.org.

NAPOMENE

1. Copyright for Book of Mormon, 11. lipnja 1829., u *JSP*, D1:76–81.
2. »Prospect of Peace with Utah«, *Albany Evening Journal*, 19. svibanj 1858., [2]; »From the Troy Times« *Albany Evening Journal*, 21. svibanj 1858., [2]; John H. Gilbert, Memorandum, 8. rujna 1892., preslik, Knjižnica povijesti Crkve.
3. Nauk i savezi 19 (Revelation, circa Summer 1829, na stranici josephsmithpapers.org); vidi i Historical Introduction to Revelation, circa Summer 1829 [DC 19], u *JSP*, D1:85–89; i Knight, Reminiscences, 6–7.
4. McBride, »Contributions of Martin Harris«, 1–9; Joseph Smith History, 1838–56, svezak A-1, 34, u *JSP*, H1:352 (nacr 2).
5. John H. Gilbert, Statement, 23. listopada 1887., Knjižnica povijesti Crkve; Indenture, Martin Harris to Egbert B. Grandin, Wayne County, NY, 25. kolovoza 1829., okrug Wayne, New York, Mortgage Records, svezak 3, 325–326, mikrofilm 479,556, kolekcija zapisa za

- SAD i Kanadu, Knjižnica povijesti Crkve; Historical Introduction to Revelation, circa Summer 1829 [DC 19], u *JSP*, D1:85–89.
6. Copyright for Book of Mormon, 11. lipnja 1829., u *JSP*, D1:76–81; John H. Gilbert, Memorandum, 8. rujna 1892., preslik, Knjižnica povijesti Crkve; Porter, »The Book of Mormon«, 53–54.
 7. John H. Gilbert, Memorandum, 8. rujna 1892., preslik, Knjižnica povijesti Crkve; Lucy Mack Smith, History, 1844–45, knjiga 9, [8]; Joseph Smith to Oliver Cowdery, 22. listopada 1829., u *JSP*, D1:94–97.
 8. John H. Gilbert, Memorandum, 8. rujna 1892., preslik, Knjižnica povijesti Crkve; Lucy Mack Smith, History, 1844–45, knjiga 9, [2]; »Printer's Manuscript of the Book of Mormon«, u *JSP*, R3, Dio 1:xxvi. **Tema:** Tiskanje i objavljivanje Mormonove knjige
 9. Oliver Cowdery to Joseph Smith, 6. studenoga 1829., u *JSP*, D1:100–101; Mosija 3:18–19; 5:5–7; 4 Nefi 1:17; vidi i Oliver Cowdery to Joseph Smith, 28. prosinca 1829., u *JSP*, D1:101–104.
 10. Thomas B. Marsh, »History of Thomas Baldwin Marsh«, *LDS Millennial Star*, 4. lipnja 1864., 26:359–360; 11. lipnja 1864., 26:375–376.
 11. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, knjiga 9, [9] Za primjere isječaka iz Mormonove knjige koje je tiskao Abner Cole, vidi »The Book of Mormon«, *Reflector*, 16. rujna 1829., 10; »Selected Items«, *Reflector*, 23. rujna 1829., 14; »The First Book of Nephi«, *Reflector*, 2. siječnja 1830., 1; i »The First Book of Nephi«, *Reflector*, 13. siječnja 1830., 1. **Tema:** Kritičari Mormonove knjige
 12. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, knjiga 9, [9]–[12]; Lucy Mack Smith, History, 1845, 166–168.
 13. Chamberlin, Autobiography, 4–11.
 14. Copyright for Book of Mormon, 11. lipnja 1829., u *JSP*, D1:76–81; John H. Gilbert, Memorandum, 8. rujna 1892., preslik, Knjižnica povijesti Crkve; »Book of Mormon«, *Wayne Sentinel*, 26. ožujka 1830., [3]. Neke su knjige bile uvezane u ovčju kožu.
 15. Title Page of Book of Mormon, circa early June 1829, u *JSP*, D1:63–65; vidi i Lucy Mack Smith to Solomon Mack, 6. siječnja 1831., Knjižnica povijesti Crkve.
 16. Testimony of Three Witnesses, Late June 1829, u *JSP*, D1:378–382; Testimony of Eight Witnesses, Late June 1829, u *JSP*, D1:385–387.
 17. Tucker, *Origin, Rise, and Progress of Mormonism*, 60–61.
 18. Vidi Lucy Mack Smith to Solomon Mack, 6. lipnja 1831., Knjižnica povijesti Crkve.
 19. Joseph Smith History, circa Summer 1832, 1, u *JSP*, H1:10; Nauk i savezi 27:12–13 (Revelation, circa Aug. 1830, u Nauk i savezi 50:3, izdanje iz 1835., na stranici josephsmithpapers.org); Oliver Cowdery to Phineas Young, 23. ožujka 1846., Knjižnica povijesti Crkve; »Joseph Smith Documents Dating through June 1831«, u *JSP*, D1:xxxvii–xxxix; vidi i Cannon i drugi, »Priesthood Restoration Documents«, 163–207. **Tema:** Obnova Melkisedekovog svećeništva
 20. Joseph Smith History, 1838–56, svezak A-1, 27, u *JSP*, H1:326–328 (nacr 2).
 21. Joseph Smith History, 1838–56, svezak A-1, 37, u *JSP*, H1:364 (nacr 2); Stevenson, Journal, 22. prosinca 1877.; 2. siječnja 1887.; An Act to Provide for the Incorporation of Religious Societies (5. travnja 1813.), *Laws of the State of New-York* (1813.), 2:212–219. **Tema:** Sastanak o osnivanju Crkve Kristove
 22. Joseph Smith History, 1838–56, svezak A-1, 37–38, u *JSP*, H1:364–371 (nacr 2)
 23. Joseph Smith History, 1838–56, svezak A-1, 37, u *JSP*, H1:366; Nauk i savezi 21 (Revelation, 6. travnja 1830., na stranici josephsmithpapers.org); »History of Joseph Smith«, *Times and Seasons*, 1. listopada 1842., 3:928–929.
 24. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, knjiga 9, [12]; Knight, Reminiscences, 8; vidi i Bushman, *Rough Stone Rolling*, 110.
 25. Joseph Smith History, 1838–56, svezak A-1, 38, u *JSP*, H1:372 (nacr 2); Joseph Smith, »Latter Day Saints«, u Rupp, *He Pasa Ekklesia*, 404–405, u *JSP*, H1:506.
 26. Knight, Reminiscences, 7.

starješina
Quentin L. Cook

iz Zbora
dvanaestorice
apostola

Kako milosrdan Gospod bijaše

Nova povijest Crkve u više svezaka pomoći će nam obdržavati naše saveze povećavajući naše sjećanje na ono što je Spasitelj učinio za nas.

Prvi put u gotovo stotinu godina, nova povijest Crkve u više svezaka tiska se pod ravnanjem Prvog predsjedništva i Zbora dvanaestorice apostola. Pod nazivom *Sveci: Priča o Crkvi Isusa Krista u posljednjim danima*, ova narativna povijest govori istinitu priču o običnim ljudima koji su postali sveci kroz Pomirenje Isusa Krista (vidi Mosija 3:19). Prvi svezak, *Mjerilo istine, 1815.–1846.*, sada je dovršen i prevodi se na 14 jezika za distribuciju u mnoga područja svijeta.

Knjiga *Sveci* priča je o tome kako je Bog obnovio svoj vječni savez zbog svoje ljubavi za njegovu djecu. Pokazuje kako je Gospodin obnovio ovo evanđelje da bi pružio nadu i mir u razdobljima buke, iskušenja i patnji. Također pokazuje kako obnovljeni savezi vode k uzvišenju kroz Isusa Krista.

Možda očekujete da priča počne s Josephom Smithom, međutim knjiga *Sveci* počinje 1815. s eksplozijom vulkana u Indoneziji, koja je uzrokovala rasprostranjenu smrt, bolest i uništenje. Ova početna točka odabrana je u svjetlu onoga što je Gospodin objavio o tome kako je obnovio saveze koji nas vežu uz Spasitelja i

SANTOS

1815-1846

EL
ESTANDARTE
DE LA VERDAD

Kroz svog proroka, Bog je obnovio saveze koji ne eliminiraju zlo, tugu, patnju i odvajanje prilikom smrti, ali obećavaju iscjeljenje kroz Spasiteljevo Pomirenje i uvjeravaju nas da odnosi mogu ustrajati u vječnosti.

omogućio nam da prevladamo sve životne probleme:

»Stoga ja, Gospod, poznavajući nevolju koja treba doći na žitelje zemlje, pozvah slugu svojega Josepha Smitha ml., i govorah mu s neba, i dadoh mu zapovijedi...

Da bi vječni savez moj mogao biti uspostavljen; (NiS 1:17, 22).

Od uvodnog otvaranja do globalne distribucije, knjiga *Sveci* signalizira Božjoj djeci posvuda da je to priča njihovog saveza s Bogom, koji poznaje njihove teškoće. Kroz svog proroka, Bog je obnovio saveze koji ne eliminiraju zlo, tugu, patnju i odvajanje prilikom smrti, ali obećavaju iscjeljenje kroz Spasiteljevo Pomirenje, posvećuju i podaruju naše živote s duhovnim značenjem, i uvjeravaju nas da odnosi koje negujemo ovdje na zemlji mogu ustrajati u vječnosti, »združen[i] s vječnom slavom« (vidi NiS 130:2).

Prvih osam poglavlja djela *Mjerilo istine* objavljeni su u izdanjima ovog časopisa tijekom godine. Izdanje u ovom mjesecu zaključuje seriju poglavlja iz knjige *Sveci*, ali priča se nastavlja na stranici **saints.lds.org**, u aplikaciji Evanđeoska knjižica i u tiskanoj formi (naručite na stranici

store.lds.org). Pozivam vas da je nastavite čitati u bilo kojem od ovih kanala.

Božanski obrazac i plan

Knjiga *Sveci* nastavlja božanski obrazac u kojem proroci, kao dio njihovog službeništva, koriste prošlost da nam pomognu učiti tko smo i da vidimo Božje svrhe u našim životima. U Svetim pismima, mnogi proroci počinju svoje naučavanje navodeći priče Gospodinove milosti njihovim precima.¹ Moroni je opomenuo čitatelje Mormonove knjige da »se spomen[u] kako milosrdan Gospod bijaše« kroz

povijest »i pomno razmišlja[u] o tome u srcima svojim« (Moroni 10:3). Osvrtanje na Božju dobrotu priprema nas primiti svjedočanstvo Duha, koje nas podučava »o stvarima kakve uistinu jesu, i o stvarima kakve će uistinu biti« (Jakov 4:13; vidi i Moroni 10:4–5).

Znanje da su naši Nebeski roditelji planirali našu konačnu sreću i uzvišenje pruža nam perspektivu, daje nam identitet ljubljene djece božanskih roditelja i povećava naše pouzdanje u Gospodina, čak i u trenucima nevolje. Prisjećanje Gospodnje dobrote također nas može zaštititi protiv oholosti i opasnosti bogatstva. Mormon je pisao o vremenu kada su se Nefijci »počellil silno bogatiti«. Ali za razliku od drugih razdoblja u Mormonovoj knjizi kada su ljudi dozvolili oholosti i bogatstvu da dovede do njihovog pada, oni su ovaj put slijedili drugačiji tijek: »No, unatoč bogatstvu svojem, ili snazi svojoj, ili napretku svojem, oni ne bijahu uzneseni u oholosti očiju svojih; niti bijahu spori spomenuti se Gospoda Boga svojega; već se poniziše silno pred njim.« Obdržavali su svoje saveze i ostali pravedni jer »oni se spominjahu kako li velika djela Gospod učini za njih« (vidi Alma 62:48–50).

Knjiga *Sveci* podučava lekcije poput ove i mnogo više. Pomoći će vam vidjeti Gospodnju ruku u vašem životu dok posredno doživljavate iskušenja vjere, boli i radosti, objave i odlučnost nesavršenih ljudi koji su ljubili Gospodina i koji su osjetili njegovu ljubav.

Dok čitate, otkrit ćete nove uvide i značenje, čak i u pričama koje ste ranije čuli. Nijedan prizor u crkvenoj povijesti nije poznatiji od prvog videnja Josepha Smitha, ali knjiga *Sveci* pomaže nam bolje razumjeti kako se Joseph borio pomiriti ono što je osjećao u svom srcu s onime što je mislio u svom umu.

Josephova iskrena želja da osjeti Spasiteljev oprost prošla je neispunjena jer nijedna od postojećih crkava nije podučavala »evanđelje Isusa Krista

kako je zapisano u Novom zavjetu«² U svom umu Joseph je promišljao koja je crkva prava ili jesu li sve krive. U svom srcu on se očajnički nadao da je jedna od njih prava kako bi mogao pronaći mir koji je tražio. Sa svojom glavom i svojim srcem u oprečnosti, Joseph je otkrio da može pitati Boga. Otišao je u šumu moliti se. Tamo je vidio Oca i Sina, koji su mu oprostili i riješili njegovu dilemu na način na koji nikada nije ni pomislio.³

Joseph, njegova obitelj i mnogi drugi ljudi koji su prihvatili Gospodinov obnovljeni savez željeli su osjetiti Božju

Knjiga Sveci pokazuje da nam poznavanje Gospodnjih djelovanja daje vječnu perspektivu, pomaže nam vidjeti stvari onakvima kakve zaista jesu i kakve će biti i pomaže nam koristiti vjeru da će nas Gospodin podržati kroz teška razdoblja.

ljubav za njih, učiti kako mu se mogu približiti i iscijeliti odnose s voljenima. Knjiga *Sveci* priča njihove priče.

Vjerovati Gospodinu tijekom iskušenja

Svezak 1 knjige *Sveci* uključuje srceparajuću priču Amande Barnes Smith i njezine obitelji, koji su obdržavali Gospodnje zapovijedi i vršili njegovu volju.⁴ Amandin muž i jedan od njezinih sinova brutalno su bili ubijeni s 15 drugih svetaca posljednjih dana koji su se ulogorili u malom naselju pored Shoal Creeka u Missouriju. Gospodin je podržao Amandu kroz užasno iskustvo, odgovorio na njezine molitve, dao joj hrabrosti i omogućio joj iscijeliti njezinog teško ranjenog sina.⁵

Knjiga *Sveci* pokazuje kako je Amanda naučila vjerovati u Gospodina kroz ekstremne teškoće. Također nam govori što je Joseph Smith naučio o Božjoj dobroti čak u i vrijeme patnje. Pokazuje da nam poznavanje Gospodnjih djelovanja daje vječnu perspektivu, pomaže nam vidjeti stvari onakvima kakve zaista jesu i kakve će biti te nam pomaže koristiti vjeru da će nas Gospodin podržati kroz teška razdoblja.

Kada je prorok Joseph Smith saznao što se dogodilo Amandinoj obitelji i drugima kod Shoal Creeka, osjećao

je da bi radije otišao u zatvor ili bio ubijen nego dopustio ubijanje svetaca. Sljedećeg dana pokušao je pregovarati o mirnom rješenju s milicijom Missourija, koja se spremala napasti glavno naselje svetaca Far West. Umjesto toga, Joseph je bio uhićen i zadržan kao zatvorenik.

Gotovo pet mjeseci kasnije Joseph je ostao u pritvoru, zatvoren u hladnoj, podrumskoj tamnici u Libertyju, Missouri. Pitao se gdje se Bog krije i koliko dugo će slušati vapaje udovica i siročadi. Molio je: »O Gospode, koliko će dugo oni trpjeti ove krivice i nezakonita tlačenja, prije

negoli se srce tvoje smekša prema njima, a nutrina tvoja bude ganuta samilošću prema njima?» (NiS 121:3.)

Knjiga *Sveci* podučava nas da teškoća nije dokaz Gospodinovog negodovanja, niti povlačenja njegovih blagoslova. Oprečnost je dio Božjeg nauma da nas pročisti i pripremi za vječnu, celestijalnu sudbinu (vidi 2 Nefi 2:11). Joseph je naučio da Spasiteljeva beskonačna patnja omogućuje njemu da nam pomogne kada patimo i naposljetku nas uzvisi (vidi Alma 7:11–13). Kao odgovor na Josephov bolan vapaj, Gospodin je popisao sve vrste izazova prije nego što je zaključio:

»Ako same ralje paklenske razjape širom usta za tobom, znaj, sine moj, da će ti sve ovo pružiti iskustvo, i bit će za dobro tvoje.

Sin se Čovječji spusti ispod svega toga. Zar si ti veći od njega?» (NiS 122:7–8.)

Kada sami iskusimo *te stvari* to nas može podariti kristolikom empatijom za one koji su u nevolji. »Moje će srce uvijek biti nježnije nakon ovoga nego što je bilo ikada ranije«, shvatio je Joseph dok je bio u zatvoru. Želio je biti sa svecima kako bi ih utješio i hrabrio. »Nikada ne bih mogao osjećati kako se sada osjećam«, rekao je, »da nisam propatio sve nepravde koje sam propatio.«⁶

Jedan od razloga zbog kojeg su Prvo predsjedništvo i Zbor dvanaestorice apostola naručili i odobrili knjigu *Sveci* je taj što nam može pomoći iskusiti *ove stvari* kroz priče drugih. Od Amande možemo naučiti da čak i kada Bog vidi prigodnim u svojoj beskonačnoj mudrosti ne spriječiti opačinu ili patnju, on nas voli i brine o nama. On čuje naše molitve, milostiv je i dobar.

Obnovljeni hramski blagoslovi

To milosrđe i dobrota nigdje nisu prikazani bolje nego u hramu. U svojoj srži, knjiga *Sveci* priča je o obnovljenim hramskim blagoslovima. Prvi svezak završava s tisućama svetaca posljednjih dana koji primaju svete uredbe u hramu Nauvo 1846. godine. Drugi će svezak dosegnuti vrhunac u posvećenju hrama Salt Lake i tome kako sveci počinju

primati uredbe u njemu 1893. godine. Treći svezak završit će početkom okupljanja europskih svetaca u hramu u Švicarskoj 1955. godine. Četvrti svezak iznijet će priču do danas, kada hramovi ispunjavaju zemlju i sveci širom svijeta primaju uredbe uzvišenja, kako su to proroci davno vidjeli.

U Gospodnjem domu sklapamo saveze i podareni smo moću da prevladamo učinke Pada, uključujući opačinu i patnju u ovom svijetu. Primamo zaštitu i naposljetku moć da ustanemo u Uskrsnuću, zauvijek zapečaćeni s voljenima.

Knjiga *Sveci* pomoći će nam čuvati saveze povećavajući naša sjećanja na sakramentalni način. Pomoći će nam da se uvijek sjetimo što je Spasitelj učinio za nas. Bez zapisa o Božjim djelovanjima u prošlosti, ne možemo se »spomen[uti] kako milosrdan Gospod bijaše djeci ljudskoj« (Moroni 10:3). Iz tih razoga dugujemo Gospodinu i svecima koji su zabilježili svoja iskustva njegove ljubavi za njih. Gospodin je zapovijedio Josephu Smithu da zabilježi svoja iskustva (vidi NiS 21:1). Zapovijedio je crkvenom povjesničaru koji je radio pod Josephovim ravnanjem da »vodi crkveni zapis i povijest neprestance« (NiS 47:3). Zapovijedio je da povijest uključi »sve ono što će biti za dobro crkve, i za nadolazeće naraštaje« (NiS 69:8).

S tim objavama i obećanjem saveza da uvijek imamo Spasitelja na umu, Prvo predsjedništvo i Zbor dvanaestorice apostola počeli su planirati knjigu *Sveci* prije 10 godina. Sada vas potičemo da je pročitate, vjerujući da će vam pomoći u razumijevanju Božjeg nauma, gledajući kako je milosrdan Gospodin bio, izdržavajući vjerno kroz dobra i loša razdoblja, stječući kristoliku empatiju za druge i obdržavajući saveze koji vas vode k uzvišenju. ■

NAPOMENE

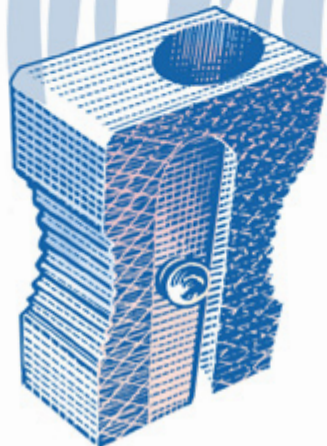
1. Primjeri uključuju Nefija (1 Nefi 17:23–43), kralja Benjamina (Mosija 1), Limhija (Mosija 7), anđela Gospodnjeg Almi (Mosija 27), Almu (Alma 9:10), Mormona (Mormon 3:17–22) i Mojsija (Izlazak 13:3).
2. Joseph Smith, u knjizi »History, circa Summer 1832«, 2, josephsmithpapers.org.
3. Vidi »History, 1838.–1856., svezak A-1 [23. prosinca 1805.–30. kolovoza 1834.]«, 3, josephsmithpapers.org.
4. Vidi »Revelation, 12. siječnja 1838.–C«, [1], josephsmithpapers.org.
5. Vidi *Saints*, svezak 1, poglavlje 30, »Fight Like Angels«.
6. »Letter to Presendia Huntington Buell, 15. ožujka 1839.«, [1], josephsmithpapers.org.

JAJA, SVJEĆICE I VJERA

Jedan od naših ciljeva u obitelji je uštedjeti dovoljno novaca za predujam za naš vlastiti dom. Bez tog cilja, možda bih proveo svoje vikende gledajući televiziju, čekajući da financijske prilike dođu k meni.

Kao vozač za rudarsku kompaniju u sjevernom Čileu, radim četiri dana udaljen od kuće u rudnicima, a zatim imam tri slobodna dana – od subote do ponedjeljka. Kako bismo nadopunili svoj prihod i štednju za dom, odlučili smo započeti prodavati jaja. Naš je plan bio uzeti narudžbe od prijatelja, susjeda i članova Crkve; kupiti oko 1.000 jaja svaki tjedan od veletrgovca; a zatim pokupiti i dostaviti jaja nedjeljom i ponedjeljkom.

Moja žena Laura i ja odlučili smo s nama na dostave povesti svoje dvoje djece i uživati u zajedničkom vremenu. Međutim, kada smo krenuli kupiti našu prvu zalihu jaja, dogodila se katastrofa. Jedno od naše djece, igrajući se s malim metalnim šiljilom, bacilo je šiljilo i ono je upalo u praznu utičnicu upaljača. Iskre su poletjele i naš je kombi izgubio električnu energiju, što je dovelo do trenutnog zaustavljanja nasred autoceste. Pregorjela nam je svjećica.

Kada je malo šiljilo upalo u praznu utičnicu upaljača, naš se kombi trenutačno zaustavio. Pregorjela nam je svjećica.

Dok smo sjedili usporavajući promet i pitajući se što učiniti, postali smo toliko frustrirani da nam se plakalo. Ali u tom trenutku sjetio sam se da nam je Gospodin obećao da će nas uzdići i pomoći nam ako stavimo svoje povjerenje u njega. Obuzeo me je mir. Shvatio sam da ne mogu samo sjediti tamo žaleći se. Imali smo

problem, a uz Božju pomoć, mi ćemo ga riješiti.

Laura i je okrenuli smo se jedno prema drugome i rekli: »Moramo pokazati vjeru.« Izrekli smo molitvu i posušili svoje suze. Zatim je Laura upravljala vozilom dok sam ja gurao kamionet. Nekoliko je ljudi izašlo iz svojih automobila i pomoglo mi.

Gurali smo auto oko 200 metara prije nego što smo pronašli sigurno mjesto izvan autoceste za parkiranje. Kad se automobil zaustavio, primijetio sam da smo parkirali ispred dućana za prodaju automobilskih radija.

Pronašao sam pregorjelu svjećicu, ušao u dućan i pitao: »Imate li jednu ovakvu?«

Djelatnik je odgovorio: »Naravno.«

Kupio sam svjećicu i stavio je na mjesto, automobil se upalio i krenuli smo. Veletrgovac jajima upravo je htio zatvoriti kada smo mi došli. Kupili smo jaja i obavili svoje dostave.

Kada imamo izazove, trebamo se sjetiti pitati našeg Nebeskog Oca za pomoć. Znam da će nam odgovoriti dok idemo naprijed i pokazujemo svoju vjeru u njega. ■

Alvaro Alcaino, Antofagasta, Čile

BLAGOSLOV U RUKOPISU MOJE MAJKE

Jedne večeri razmišljao sam o poruci koju trebam dati na nadolazećem saboru odjela. Proučavao sam Sveta pisma tijekom tjedna i iako sam primio dobre upute i uvide, i dalje nisam imao jasno usmjerenje što je Gospodin želio da ja, kao predsjednik kolčića, iznesem članovima odjela.

U iskrenoj molitvi, zatražio sam vodstvo od Duha da usmjeri moje misli. Zatim sam otvorio Sveta pisma i ponovno započeo čitati. Moj se um trenutačno okrenuo ciljevima odjela o kojima smo biskup i ja nedavno razgovarali. Jedan od tih ciljeva bio je koristiti priručnik *Propovijedaj moje evanđelje* u iznošenju evanđelja prijateljima i susjedima.

Osjetio sam poticaj da uključim priručnik *Propovijedaj moje evanđelje* u svoje vlastito proučavanje te večeri. Izvukao sam primjerak i otvorio ga na neodređenoj stranici. Na toj stranici pronašao sam dvije rukom napisane svetopisamske reference – 1 Nefi 8:8–11 i 1 Nefi 11:21–22. Kada sam bolje pogledao, shvatio sam da su te reference napisane rukopisom moje majke. Moja draga majka preminula je nekoliko godina ranije, dva mjeseca

nakon njezinog 80. rođendana. Ona je bila primjer hrabrosti i nesebičnosti te je uvijek vidjela dobro u ljudima. I voljela je Sveta pisma.

Otvorio sam te stihove u Svetim pismima kako bih vidio što ju je potaknulo da ih zapiše. Dok sam ih čitao, moj se um trenutno otvorio poruci koju sam trebao dati. Bila je to jednostavna poruka da članovi Crkve koji su okusili predivan plod evanđelja mogu ponekad zaboraviti da mnogi drugi traže taj isti plod. Trebamo posegnuti i reći im gdje ga mogu pronaći.

Mislio sam na svoju dragu majku dok sam prolazio kroz ostatak

Dok sam se pripremao za sabor odjela, otvorio sam priručnik *Propovijedaj moje evanđelje* na stranicu sa svetopisamskim referencama zapisanih rukopisom moje majke.

priručnika *Propovijedaj moje evanđelje*. Nije bilo imena, drugih bilješki ili bilo čega što bi ukazalo na to da je knjiga ikada pripadala njoj. Sjedio sam u čudu dok sam razmišljao o lancu duhovnih poticaja koji su vodili k ovom trenutku. Duh mi je potvrdio da sam primio usmjerenje u svojim mislima, baš kao što sam se molio. Moja majka nije mogla znati, prije koliko god je godina zapisala te reference, da će ih Gospodin upotrijebiti kao odgovor na poniznu molitvu njezinog sina. ■
Douglas Hedger, Nevada, SAD

ČUDO U GOSPODNOJ KUĆI U KIJEVU

Moja obitelj i ja bili smo uzbuđeni što putujemo automobilom iz Rumunjske u Kijev u Ukrajini, radi posvećenja hrama u kolovozu 2010. Znajući da će to biti hram za svece u misiji Rumunjska/Moldavija, putovali smo 14 sati samo da bismo bili tamo. Kada smo stigli, sreli smo još jednu grupu koja je putovala iz Rumunjske. Svi smo bili sretni što smo u Kijevu radi ovog svetog događaja.

Na dan posvećenja, našoj je grupi iz Rumunjske bilo dodijeljeno gledati posvećenje preko prijenosa u sobi u prizemlju hrama. Neki su počeli iskazivati svoje razočaranje. Nadali su se da će sudjelovati u posvećenju s prorokom u celestijalnoj sobi. Neki su čak rekli da su jednostavno mogli ostatu kod kuće i pratiti prijenos iz svoje kapele u Rumunjskoj.

Počeo sam se moliti u svom srcu:

»Nebeski Oče, kako možemo pomoći ovim članovima iz Rumunjske da imaju nezaboravno iskustvo u tvojoj kući?«

Nisam primio odgovor kada je počelo posvećenje. Ubrzo smo saznali da će prorok, predsjednik Thomas S. Monson (1927.–2018.) doći dolje i staviti ugaoni kamen na njegovo mjesto. Možda bi to mogao biti na odgovor! Molio sam se da prorok dođe i pozdravi rumunjske svece.

»Ne tražim ovo za sebe«, molio sam, »već za svoju braću i sestre.«

Nakon ceremonije postavljanja ugaonog kamena, predsjednik Monson prošao je pored naše sobe na putu do celestijalne sobe. Odjednom sam osjetio u svom srcu da trebam ustati i pozvati ga da dođe u našu sobu.

Ustao sam i rekao: »Naš proroče! Dođite i posjetite nas. Mi smo iz Rumunjske.«

Činilo se da me nije čuo. Zatim je, trenutak kasnije, on došao natrag. »Rumunjska!« rekao je i ušao u prostoriju.

Sve nas je pozdravio i rekao da nas puno voli. Moje srce bilo je puno dok sam promatrao radosna lica naših dragih članova. »Hvala ti, dragi

Molio sam se u svom srcu: »Nebeski Oče, kako možemo pomoći ovim članovima iz Rumunjske da imaju nezaboravno iskustvo u tvojoj kući?«

Oče«, molio sam se, »za ovo čudo u tvojoj kući.«

Kada je prorok napustio prostoriju, nitko više nije bio tužan. Osjećao sam da smo bili u najblagoslovljenijoj sobi u hramu. Bilo je to iskustvo koje nikada neću zaboraviti. ■

Doru Vasile, Bukurešt, Rumunjska

OSMJEH PRIHVAĆANJA

Jedne je večeri naš odjel održavao aktivnost za koju smo se pripremali satima. Nakon aktivnosti mladi se istraživač oprostio od mene, ali se nekoliko minuta kasnije vratio i pitao: »Biskupe, kada se trebam vratiti natrag?« Reкао sam mu u nedjelju, a dječak je brzo rekao: »Ne, zar nema neke druge aktivnosti?« Tako se dobro proveo s mladima našeg odjela da se želio vratiti.

Također sam razgovarao s parom u posjeti koji su bili na aktivnosti i pitao sam ih za mišljenje. Suprug je rekao: »Otkad smo došli ovdje, osjećali smo mir i spokoj«, što je njegova žena potvrdila kimanjem glave. Bio sam iznenađen jer kad su došli ovdje je bilo puno ljudi koji su govorili i stvarali žamor. Ali on je nastavio, pogledao me i upitao: »To je Duh Sveti, zar ne?« Iznenaden, jedino što sam mogao reći je 'da'.

Bilo je mnogo toga za učiniti da se pripremimo za ovu aktivnost pa je te

večeri, kada je sve završilo, jedino što sam želio bilo otići kući i leći u krevet. Budući da sam bio umoran, nisam mogao razmišljati o svojim razgovorima s istraživačima. Kada sam došao doma, rekao sam svoje molitve i legao u krevet, ali nisam mogao zaspati; u svom umu zamišljao sam Gospodina kako se smiješi. Bio je to osmijeh prihvaćanja. U tom trenutku počeo sam se prisjećati predivnih stvari koje su se dogodile na aktivnosti.

Razumio sam da je predanost i ljubav članova odjela omogućila da srca onih troje istraživača budu dirnuta. Razumio sam da je osmijeh prihvaćanja bio za ono što smo radili. Nisam mogao izbjeći plakanje, i osjećao sam se toliko zahvalno za dar koji nam je Gospodin udijelio. Dao nam je osmijeh prihvaćanja. Svjedočim da su Gospodinove riječi istinite; da kada privedemo jednu dušu k njemu, kolika će biti radost naša u kraljevstvu Oca (vidi NiS 18:15). ■

Franklin Romero, Manabí, Ekvador

IZNESI SVOJU PRIČU

Glasovi svetaca posljednjih dana objavljuju istinite priče o bilo kojoj evanđeoskoj temi, no mi posebno tražimo vaša iskustva u posluživanju drugima i pokazivanju hrabrosti u življenju evanđelja. Pošaljite svoj članak putem interneta na **liahona.lds.org** (kliknite »Submit an Article or Feedback«).

NAŠA motivacija ZA življenje evanđelja

Mindy Selu

crkveni časopisi

Uvijek će postojati tvrd govor. No uvijek će postojati opcija odabiranja vjere ispred bilo kakve sumnje ili nesigurnosti.

Put učenja ispunjen je blagoslovima – i »vidljivima i nevidljivima«.¹ Ali ima trenutaka kada taj put, unatoč svojim blagoslovima, nije jednostavan ili pogodan. Postati učenik Isusa Krista zahtijeva rad i žrtvu, a ponekad je teško pronaći motivaciju da živimo zapovijedi i prinosimo te žrtve.

Kao mlada odrasla osoba, vi ste vjerojatno također zaposleni pokušavajući se nositi s novim odgovornostima, donoseći životne odluke i otkrivajući kako će vaš put učenja izgledati do kraja vašeg života. Uz to sve, može biti stvari u crkvenim propisima, povijesti ili nauku evanđelja koje ne razumijete baš najbolje i iskušenja s kojima se borite, kao i blagoslova koje još uvijek čekate i pitanja o Božjem naumu za vas.

Neki od nas možda se povremeno pitaju je li življenje evanđelja vrijedno blagoslova koji su nam obećani. Možemo argumentirati da se ne uklapamo, da je to previše posla ili da pitanja nadjačavaju odgovore. No to se sve zapravo svodi na motivaciju. Zašto radite ono što radite i živite na način na koji živite? Zašto nastavljate obdržavati zapovijedi, čak i kada nema nikoga oko vas tko bi to primijetio?

Bez obzira tko ste i u kojoj ste fazi života, odabir da pronađete svoju motivaciju kultiviranjem vaše vjere u Spasitelja i njegovo evanđelje je na vama.

Komu ćemo otići?

Pronalaženje i zadržavanje motivacije za življenje evanđelja i nije baš izazov jedinstven za naše doba. Čak i kada je Spasitelj

bio na zemlji, ljudi su još uvijek imali teškoća razumjeti i zbog toga obdržavati načela koja je podučavao. Nekoliko njegovih učenika slušalo je dok je objašnjavao koncept koji ih je naizgled uvrijedio – njegovu ulogu kao »kruh života« (vidi Ivan 6:35–58). Oni su skeptično odgovorili, govoreći: »Tvrđ je ovo govor! Tko ga može slušati?« (Ivan 6:60).

Krist je, vidjevši da su imali teškoća vjerovati ili prihvatiti ovaj nauk, upitao: »Zar vas ovo sablažnjava?« (Ivan 6:62). Umjesto da su stavili svoju vjeru ispred svojih sumnji, mnogi se njegovi učenici »povukoše i nisu više išli s njim« (Ivan 6:66).

Ali kada je Krist pitao ostatak svojih učenika hoće li i oni »otići«, Petar je dao jedini odgovor koji se zapravo može dati: »Komu ćemo otići?... Ti imaš riječi vječnoga života« (Ivan 6:67–68).

Izvor naše motivacije

Petar je znao izvor svoje motivacije. Svelo se u srž onoga zašto činimo ono što činimo u evanđelju: naše svjedočanstvo i vjeru u Isusa Krista. »Mi vjerujemo i znamo«, Petar je izjavio, »da si ti Svetac Božji« (Ivan 6:69; naglasak dodan). Stječući to isto snažno uvjerenje o Isusu Kristu, njegovom božanstvu i njegovom djelu, mi također možemo pronaći

motivaciju da nastavimo živjeti evanđelje – čak i kada se čini teško, čak i kada nitko drugi neće primijetiti i čak i kada nismo sigurni želimo li to.

Uvijek će postojati tvrd govor. No uvijek će postojati opcija odabiranja vjere ispred bilo kakve sumnje ili nesigurnosti. Kako je starješina L. Whitney Clayton iz predsjedništva sedamdesetorice rekao: »Odluka da vjerujemo najvažnija je odluka koju ikada donosimo.«²

Stoga što da činimo ako se nađemo s druge strane onog tvrdog govora?

1. Slijedite Petrov primjer i primjer drugih učenika koji su ostali vjerni, čak i kada bi bilo jednostavno »otići«. Slušajte savjet proroka, apostola i drugih vođa:

»U trenucima straha, sumnje ili teškim vremenima, stojte na tlu koje ste već osvojili... *Možemo se držati čvrsto onoga što već znamo i ostati snažni sve dok ne stigne dodatna spoznaja...*«³

»Poduz[mite] jedan jedinstven korak u vjeri – a zatim drugi... Usredotočit[e se] na istine u koje [vjerujete] i pustit[e] da one obuzmu [vaše] srce i... dušu...

Krenite s osnovnim evanđeoskim istinama.«⁴

2. Budite bliski sa Svetim pismima i slijedite njihova naučavanja:

»Uz molitvu proučavajte i promišljajte o Mormonovoj knjizi svaki dan.«⁵

»Ako tko htjedne vršiti volju njegovu, znat će da li je moja nauka od Boga ili ja govorim sam od sebe« (Ivan 7:17).

»Budite izvršioци riječi, a ne samo slušaoci« (Jakovljeva 1:22).

3. Nastavite obdržavati zapovijedi.

»Odgovori na naše iskrene molitve dolaze kad iskreno tražimo i kada živimo zapovijedi... Naša vjera može otići izvan granica trenutnoga razumijevanja.«⁶

»Dok nastavljate biti poslušni... bit će vam dano znanje i razumijevanje koje tražite«⁷

Na kraju, naša se motivacija jednostavno svodi na ono što je Petar rekao. Vjerujemo li da Isus jest

Krist; da on vodi svoju Crkvu i ima riječi vječnog života? Ima li naša vjera prednost nad tvrdim govorom koji možda na trenutke nećemo razumjeti?

Nagrade življenja evanđelja

Kada odlučimo ljubiti i slijediti Boga i Isusa Krista te obdržavati zapovijedi čak i kada ih ne razumijemo u potpunosti, nagrade su nemjerljive. Naravni čovjek kaže: »Što ja imam od toga?« Naučavanja evanđelja odgovaraju: »Mir u ovom svijetu, i vječni život u svijetu koji će doći«; mjesto pripravljeno za vas u odajama Božjim; sve što Nebeski Otac ima; »beskrajn[a] sreć[a]« (vidi NiS 59:23; Eter 12:34; NiS 84:38; Mosija 2:41); i, kako je starješina Dieter F. Uchtdorf iz Zbora dvanaestorice apostola

izjavio: »Ovdje [u Crkvi] ćete naći ono što je vrijedno preko svake cijene... Ovdje [ćete] naći riječi vječnog života, obećanje blagoslovljenog otkupljenja i put do mira i sreće.«⁸ Da ih navedem nekoliko.

Kada se predamo slijedenju Krista i obdržavanju njegovih zapovijedi, obećane su nam ove stvari i više. To ne znači da će put uvijek biti lagan ili jasan, ali blagoslovi koji su nam obećani ako ostanemo snažni nastaviti će se otkrivati tijekom našeg života i nakon njega.

Međutim, koliko god čudesni ti blagoslovi bili, oni ne bi trebali biti naša primarna motivacija za življenje evanđelja. Bez obzira koja pitanja imate, bez obzira koji nauk ne razumijete, vaša vjera u Isusa Krista i njegovo Pomirenje bit će ključ za vašu motivaciju da živite evanđelje, kao što je bila za Petra i druge.

»Naši motivi i misli na kraju utječu na naša djela«, rekao je starješina Uchtdorf. Svjedočanstvo o istinitosti obnovljenog evanđelja Isusa Krista najsnažnija je motivirajuća sila u našem životu. Isus je opetovano naglašavao moć dobrih misli i ispravnih motiva: 'Ne sumnjajte, ne bojte se' (NiS 6:36).

Svjedočanstvo o Isusu Kristu i obnovljenom evanđelju pomoći će

nam u našem životu da naučimo određeni Božji naum za nas i zatim djelujemo sukladno njemu. Daje nam uvjerenje u stvarnost, istinitost i dobrotu Božju, u učenja i Pomirenje Isusa Krista te u božanski poziv proroka posljednjih dana.«⁹

Što se tiče mene, ja ću nastaviti pokušavati, čak i kada se čini teškim. Nastavit ću izgovarati svoje molitve i proučavati svoja Sveta pisma. Nastojat ću jačati svoje svjedočanstvo o Spasitelju svakoga dana. Nastavit ću pokušavati živjeti kako bi on želio da živim i oslanjati se na njegove riječi i njegove živuće proroke i apostole da me podučavaju kako, oslanjajući se na motivaciju koja proizlazi ne samo iz moje vjere i ljubavi za njega, već iz njegove vječne žrtve i ljubavi za mene. ■

NAPOMENE

1. Dieter F. Uchtdorf, »The Way of the Disciple«, *Lijahona*, svibanj 2009., 76.
2. L. Whitney Clayton, »Choose to Believe«, *Lijahona*, svibanj 2015., 38.
3. Jeffrey R. Holland, »Lord, I Believe«, *Lijahona*, svibanj 2013., 93–94; naglasak u izvorniku.
4. Rosemary M. Wixom, »Returning to Faith«, *Lijahona*, svibanj 2015., 94.
5. Thomas S. Monson, »The Power of the Book of Mormon«, *Lijahona*, svibanj 2017., 87.
6. Rosemary M. Wixom, »Returning to Faith«, 95.
7. Russell M. Nelson, »Revelation for the Church, Revelation for Our Lives«, *Lijahona*, svibanj 2018., 95–96.
8. Dieter F. Uchtdorf, »Come, Join with Us«, *Lijahona*, studeni 2013., 24.
9. Dieter F. Uchtdorf, »The Power of a Personal Testimony«, *Lijahona*, studeni 2006., 37.

DVA IZBORA

Gospodinov put nije težak. Život je težak, a ne evanđelje... Život je težak za svakoga od nas, no život je također i jednostavan. Imamo samo dva izbora. Možemo slijediti Gospodina i biti podareni njegovom moću i imati mir, svjetlost, snagu, znanje, pouzdanje, vodstvo, ljubav i radost, ili možemo ići nekim drugim putem, bilo kojim drugim putem, bez obzira kojim drugim putem i ići sami, bez njegove podrške, bez njegove moći, bez vodstva, u tami, kaosu, sumnji, patnji i očajanju. I pitam vas, koji je put lakši?«

Starješina Lawrence E. Corbridge iz Sedamdesetorice, »The Way«, *Lijahona*, studeni 2008., 36.

Osjetio sam tamu kako ispunjava moj život. A zatim sam shvatio da trebam razgovarati s mojim biskupom.

Prvi korak prema pokajanju

Aurilas Peterson

Sjećam se određivanja mog datuma za krštenje s misionarima. Pitali su me jesam li spreman sklopiti taj savez s našim Nebeskim Ocem. Bez razmišljanja o tome i sa srcem punim radosti, rekao sam: »Da!« Želio sam prihvatiti posebni dar koji mi je moj ljubljani Otac dao i znao sam da ne bih mogao biti tako sretan bez Spasitelja u svom životu. Ali zaista nisam bio siguran što mi budućnost nosi.

Napokon je došao veliki dan. Bilo je nezaboravno i ja sam bio toliko sretan.

Tamni dani

Nakon mog krštenja i potvrde, dani su se odjednom činili tamnima. Nosio sam se s obiteljskim problemima i borio sam se s poslušnošću svim Božjim zakonima. Nisam znao što učiniti i želio sam odustati od svega. Činilo se kao da me nitko ne razumije.

Uvijek sam volio čitati Mormonovu knjigu, ali tijekom tog vremena ostavio sam je po strani. Jednog dana, dok sam bio sam kod

kuće, osjetio sam slatkoću Duha kako me potiče da čitam Mormonovu knjigu. Prije toga sam se molio, želeći pronaći odgovor koji bi donio mir mojoj patnji. Otvorio sam izravno na Almu, 5. poglavlje. U stihu 27 čitamo: »Jeste li hodili držeći sebe bez krivnje pred Bogom? Biste li mogli reći u sebi, kad biste bili pozvani umrijeti ovaj tren, da biste dostojno ponizni? Da haljine vaše bijahu očišćene i obijeljene krvlju Krista koji će doći otkupiti narod svoj od grijeha njegovih?«

Naposljetku sam osjetio kako su me te riječi dirnule. Znao sam da se trebam pokajati, stoga sam dogovorio sastanak da se nađem s mojim biskupom. Bio sam neporecivo uplašen, ali sam se prisilio da pođem i nađem se s njim.

Razumijevanje Božjeg obećanja

Kada sam došao u biskupov ured, osjećao sam takvu krivnju da sam se jednostavno želio vratiti natrag. No molio sam se da imam hrabrosti reći sve što sam trebao. Biskup mi je iskazao dobrodošlicu u svoj ured, a zatim je izrekao molitvu da primimo

Božju pomoć. Govorio je sa mnom kao da sam njegov sin i pokazao je ljubav za mene kroz svoje riječi. Dao mi je savjet i tražio me da napravim određene stvari kako bih primio Božji oprost, a da se zatim vratim njemu da se sastanemo.

Bilo mi je drago zbog te prilike. Slijedio sam njegov savjet i naposljetku sam uspio razumjeti Božje obećanje oprosta Almi: »Tko god prestupi protiv mene, njemu sudi prema grijesima koje poćini; i prizna

li grijehe svoje pred tobom i preda mnom, te se pokaje u iskrenosti srca svojega, njemu ćeš oprostiti, i ja ću mu oprostiti također« (Mosija 26:29). Nakon iskrenog pokajanja, znao sam da mi je Bog oprostio. Naposljetku sam mogao osjetiti ljubav Nebeskog Oca u svom srcu, a tama se podigla. Bio sam sretan i ponosan na sebe.

Biskup je bio tu da pomogne

Biskup je Gospodinov predstavnik za odjel. Znajte da je on tamo da

vam pomogne pronaći pravu sreću koju Bog ima spremnu za vas. Imajte povjerenja u njega. Ako imate problema ili se trebate pokajati, idite i nađite se s njim. On će vam pomoći.

Znam da ponekad nije jednostavno otići i naći se s njim. Ali kako je predsjednik Lorenzo Snow (1814.–1901.) objasnio o vječnom naumu Nebeskog Oca: »Vjerujem da u [predsmrtničkom] svijetu duhova, kada je predloženo da... prođemo kroz iskustvo koje sada imamo, nije sve bilo ugodno i složno... Ipak nema sumnje da smo tamo jasno vidjeli i razumjeli, kako bismo postigli naše uzvišenje i slavu, da je to bilo neophodno iskustvo.« Nastavio je govoreći: »Bili smo voljni podložiti se volji Božjoj, i zato smo ovdje« (Naučavanja predsjednika Crkve: Lorenzo Snow [2012.], 105).

Pokajanje je dio podložnosti Božjoj volji. Stoga umjesto da se plašimo biskupa, učinimo ga svojim prijateljem. On je pozvan od Boga i može vam pomoći pokajati se i iscijeliti vašu dušu tako da dođete Isusu Kristu. Gospodin nam želi pomoći, ali mi trebamo poduzeti prvi korak prema pokajanju. Tako možemo vidjeti ispunjenje obećanja u Izaiji 1:18: »Budu l' vam grijesi kao grimiz, pobijeljet će poput snijega.« A za to, biskup je tu da pomogne.

Svjedoćim da Bog živi i da Isus Krist jest naš Spasitelj. Obojica nas jako vole! ■

Autor živi u Ovestu, Haiti.

UČITI NA GOSPODINOV NAČIN

**starješina
David A. Bednar**
iz Zbora
dvanaestorice
apostola

Gospodinovo ubrzavanje njegovog djela zahtijeva od nas da stalno učimo, mijenjamo se i probijamo se naprijed s vjerom u Spasitelja.

Uzorak u svemu

U objavi danoj kroz proroka Josepha Smitha u lipnju 1831., Gospodin je izjavio: »Dat ću vam uzorak u svemu da ne budete obmanuti; jer Sotona se kreće uokolo zemljom, i on ide obmanjujući narode« (NiS 52:14).

Zanimljivo je da nam je Gospodin dao općeniti uzorak, a ne jedan jedini uzorak. Ne vjerujem da Gospodin predlaže navodeći »uzorak u svemu« da on ima samo jedan uzorak za korištenje u svakoj situaciji. Umjesto toga, Gospodinov način uključuje raznolikost uzoraka koji se mogu upotrijebiti za

postizanje različitih duhovnih ciljeva.

Naš konačni cilj u bilo kojem iskustvu učenja i podučavanja treba utvrditi i koristiti uzorak ili uzorke koji najbolje zadovoljavaju naše potrebe i ostvaruju željene rezultate učenja.

Duh Sveti je učitelj

Duh Sveti je treći član Božanstva i Objavitelj, Učitelj, Branitelj, Posvetitelj i on će nas sjetiti svega (vidi Ivan 14:16–17, 26; 3 Nefi 27:20). Starješina James E. Talmage (1862.–1933.) iz Zbora dvanaestorice apostola je objasnio: »Služba Duha Svetoga u njegovim posluživanjima među ljudima opisana je u Svetim pismima. On je učitelj poslan od Oca; a onima koji imaju pravo na njegovu nagradu on će objaviti sve potrebno za unaprjeđenje duše.«¹ Pozivanje Duha Svetoga da

Pozivanje Duha Svetoga da bude učitelj središnja je svrha u svim Gospodnjim uzorcima učenja.

UČENJE VJEROM TRAŽI I SRCE I VOLJAN UM.

bude učitelj središnja je svrha u svim Gospodnjim uzorcima učenja.

Učenik koji primjenjuje svoje opredjeljivanje djelujući u skladu s ispravnim načelima otvara svoje srce Duhu Svetomu — i poziva njegovu poduku, moć koja svjedoči i svjedočanstvo koje potvrđuje. Učenje vjerom zahtijeva duhovno, mentalno i fizičko naprezanje, a ne samo pasivno primanje. U iskrenosti i dosljednosti naših vjerom nadahnutih postupaka mi pokazujemo svojem Nebeskom Ocu i njegovom Sinu Isusu Kristu svoju spremnost učiti i primiti poduku od Duha Svetoga.

Razmotrite kako misionari pomažu istraživačima učiti vjerom. Sklapanje i obdržavanje duhovnih obveza, poput proučavanja Mormonove knjige i molitve o njoj, obdržavanja zapovijedi i pohađanja crkvenih sastanaka zahtijeva od istraživača da koristi vjeru i djeluje. Ovo načelo također se odnosi na sve članove, uključujući roditelje, učitelje i vođe.

Podučavanje, poticanje i objašnjava-
vanje – koliko god bili važni – nikada

ne mogu prenijeti istraživaču, djetetu, učeniku ili članu svjedočanstvo o istinitosti obnovljenog evanđelja. Samo kad njihova vjera inicira djelovanje i otvara put do srca, Duh Sveti može dati potvrđujuće svjedočanstvo. Misionari, roditelji, učitelji i vođe očito moraju naučiti podučavati moću Duha. Međutim, od jednake je važnosti i odgovornost koju imaju da pomognu drugima učiti za sebe pomoću vjere.

Učenje koje opisujem seže daleko iznad kognitivnog razumijevanja te zadržavanja i prisjećanja informacija. Vrsta učenja o kojoj govorim uzrokuje da se probudimo pred Bogom (vidi Alma 5:7), odložimo naravnoga čovjeka (vidi Mosija 3:19), izvedemo promjenu srca (vidi Mosija 5:2) i da se obratimo ka Gospodu i nikada ne otpadnemo (vidi Alma 23:6). Učenje vjerom zahtijeva i srce i voljan um (vidi NiS 64:34) i rezultat je Duha Svetoga koji nosi moć riječi Božje do srca i u srce. Učenje vjerom ne može se prenijeti od učitelja učeniku, od misionara istraživaču, kroz poduku, prikaz ili iskustvenu vježbu, nego

učenik mora primijeniti vjeru i djelovati kako bi stekao znanje za sebe.

Uzorak za učenje i podučavanje

1. Pripremite se učiti. Ukoliko pohađate razred Nedjeljne škole i slušate svog učitelja kako predstavlja temu, to je dobro. Ali ako ste radili i pripremali se, ukoliko razmišljate o stvarima koje vas je učitelj pozvao pročitati, promisliti i moliti se o njima prije nastave, može se dogoditi snažno izlijevanje Duha, a Duh Sveti postaje vaš učitelj. Priprema priziva objavu.

2. Komunicirajte radi izgrađivanja. Želim obratiti vašu pažnju na ovaj stih. »Postavite između sebe učitelja, i neka svi ne budu govornici odjednom; već neka jedan govori u jednom trenutku i neka svi slušaju besjede njegove, kako bi, nakon što svi budu govorili, svi mogli izgrađivati sve, te da svaki čovjek može imati jednaku povlasticu« (NiS 88:122).

To je jedan od Gospodinovih snažnih uzoraka za učenje i podučavanje. Predložio bih još jedan način

gledanja na ovaj stih: »Postavite između sebe učitelja.« Tko je učitelj? Duh Sveti. Bi li moglo biti da ako želite da Duh Sveti bude učitelj, onda »neka svi ne budu govornici odjednom; već neka jedan govori u jednom trenutku i neka svi slušaju besjede njegove, kako bi, nakon što svi budu govorili, svi mogli izgrađivati sve.« Jedini koji može proizvesti to izgrađivanje je Duh Sveti.

Komunikacija radi izgrađivanja poziva objavu. Trenutno u Crkvi učimo i primjenjujemo duhovno sve osjetljivije, snažnije i zahtjevnije uzorke učenja i podučavanja. Hoćemo li uvijek činiti što smo uvijek činili i dobivati iste rezultate koje smo uvijek dobivali ili ćemo se pokajati, učiti, mijenjati i podučavati sve više na Gospodnji način?

3. Pozivajte na djelovanje.

Jedno jednostavno pitanje pomaže nam ostvariti ovaj cilj. Što ćete učiniti s onime što ste danas naučili? Djelovanje prema objavi poziva više objave.

Molim se da ćemo zadržati korak s Gospodinovim ubrzavanjem, da nećemo samo činiti što smo uvijek činili na način na koji smo uvijek to činili.

Iznosim svjedočanstvo o stvarnosti Gospodina Isusa Krista. Svjedočim da on živi. On je uskrsnuo. On stoji na čelu ove Crkve i vodi njezine poslove.

On potiče sve nas da zadržimo korak s njegovim ubrzavanjem i slijedimo uzorak koji je postavio za naš rast i učenje. ■

Iz govora danog na seminaru za nove predsjednike misija 25. lipnja 2014.

NAPOMENA

1. James E. Talmage, *Articles of Faith*, 12. izd. (1924.), 162.

PRIPREMA PRIZIVA OBJAVU.

5

NAČINA ZA UČENJE IZ OPĆIH SABORA

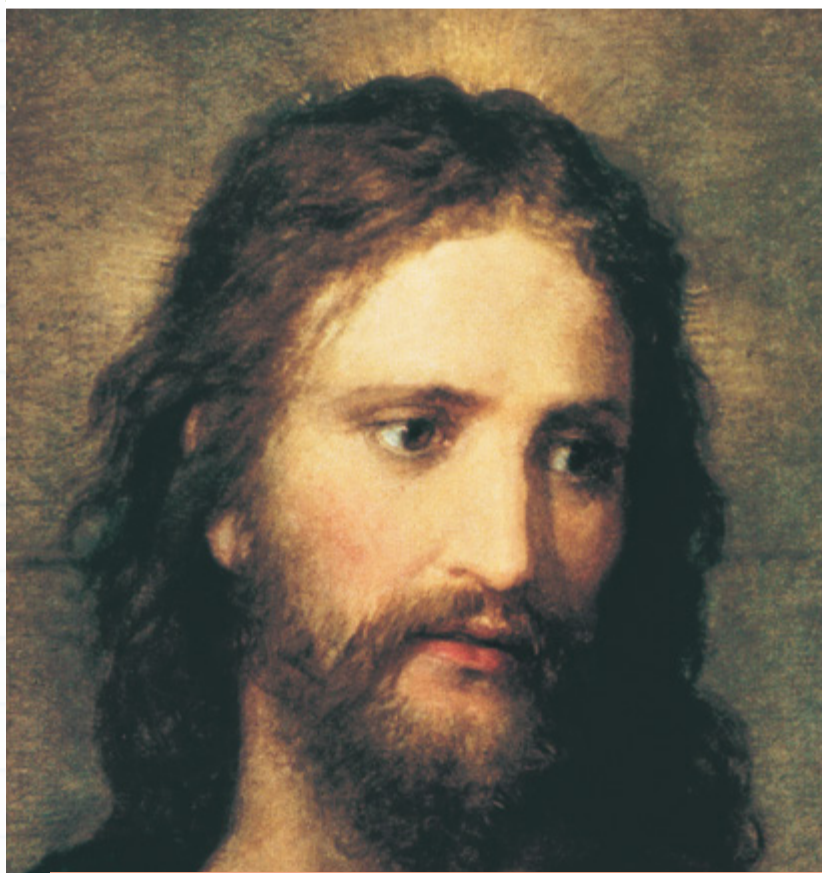
OPĆI JE SABOR ČUDESNA PRILIKA DA se pridružite članovima Crkve širom svijeta u slušanju crkvenih vođa i primanju objava od Gospodina. Gledanje, slušanje i proučavanje poruka s općeg sabora unijet će Duha u vaš život i pomoći vam izgraditi vaše svjedočanstvo. To je prilika za vas da primite osobnu objavu i djelujete u skladu s njom.

Ovdje je pet načina kako možete učiti iz općih sabora.

1

ZAPIŠITE PITANJA PRIJE POČETKA OPĆEG SABORA

Izdvojite vremena da zapišete svoja pitanja prije početka sabora, a zatim obratite pažnju na odgovore koji vam dolaze tijekom sabora. Vaše molitve i pitanja mogu biti odgovoreni dok sudjelujete i slušate Duha.

2

NASTOJTE UČITI OD KRISTA

Proroci svjedoče i podučavaju o Spasitelju (vidi Djela 10:43). Dok slušate poruke sa sabora, možete razmišljati o tome čemu vas govornici podučavaju o Isusu Kristu. Možete čak i napraviti popis u svojim bilješkama.

DETAIL SA Slike KRIST I BOGATI MLADIĆ, HEINRICHA HOFMANNNA

Vi imate kapacitet primiti objavu i neustrašivo djelovati u skladu s njom.

Predsjednik Henry B. Eyring,
»Gospodin vodi svoju Crkvu«,
opći sabor u listopadu 2017.

3

PRATITE TEME

Nakon što pogledate dio općeg sabora, možete primijetiti da ste čuli kako se sadržaj ili tema još jednom spominju. Obrazac koji primjećujete može biti jedan način na koji vam Duh pomaže prepoznati nešto što trebate naučiti.

4

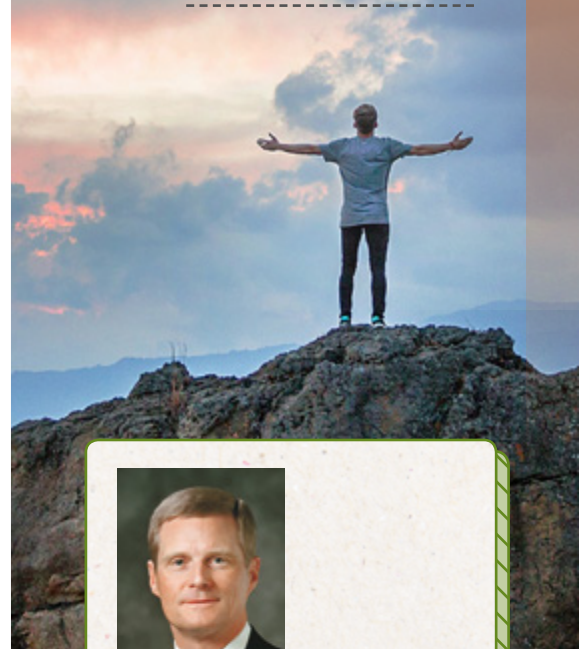
OBRATITE PAŽNJU NA MORMONOVU KNJIGU

Možete učiti puno obraćajući pažnju na stihove koje crkveni vođe koriste, naročito Mormonovu knjigu, koja je »zaglavni kamen naše religije« (uvod u Mormonovu knjigu). Vidite možete li pratiti svaki put kada se spomene na općem saboru. Bit ćete začuđeni onime što otkrijete!

5

BUDITE MOTIVIRANI I NADAHNUTI DJELOVATI

Zapišite poruke i citate koji vas nadahnjuju ili pozivaju na djelovanje. To vam može pomoći primijeniti ono što učite – i pomoći vam sjetiti se vaših misli kasnije kad vam je potreban podsjetnik! ■

Učenje vjerom zahtijeva duhovno, mentalno i fizičko naprezanje, a ne samo pasivno primanje.

Starješina David A. Bednar,
»Učiti na Gospodinov način«,
stranica 50 ovog izdanja

PODUČENI DUHOM SVETIM

Ovi mladi su se pripremili biti podučeni Duhom prije općeg sabora. Ovo je ono što su naučili na prethodnom saboru i što su činili drugačije zbog toga.

Nadahnuta uputa

Bila sam nadahnuta općim saborom. Dok sam slušala upute od naših vođa da služimo drugima, vjerujemo Kristu i čvrsto se držimo željezne palice, osjećala sam Duha Svetoga kako mi svjedoči da je ovo evanđelje istinito i da mi možemo steći vječni život obdržavajući zapovijedi i slijedeći riječ Božju. Postavila sam ciljeve da budem uslužnija u svojoj zajednici i da osnažim svoje svjedočanstvo kroz dnevnu molitvu i proučavanje Svetih pisama. Ja znam da sam kći Nebeskog Oca. On živi i voli me zauvijek i uvijek.

Madelyn B., 16 godina, Delaware, SAD

O *njoj*: najstarija od troje braće i sestara; trči u prirodi; uživa čitati i pjevati; voli španjolski jezik i nada se podučavati engleski kao drugi jezik

Odgovori na pitanja

Prije općeg sabora imao sam dva pitanja: (1) Kako mogu zadržati dobar stav i pomoći svojim prijateljima kada donesu loše odluke? i (2) Kako mogu svjedočiti o Crkvi, a da me ne ismijavaju? Tijekom sabora, Duh mi je posvjedočio da nisam sam. Sada znam da ću proučavanjem Svetih pisama svim svojim srcem primiti odgovore na pitanja o svojim prijateljima. Znam da moj Otac sluša moje molitve i ja ću nastojati biti bolji svaki dan.

Isaak R., 13 godina, Pichincha, Ekvador

O *njemu*: jedino dijete; voli svirati klavir, voziti skateboard, igrati nogomet, trenirati judo, plivati, pjevati i izrađivati slatkiše; želi biti liječnik; omiljena boja je zelena

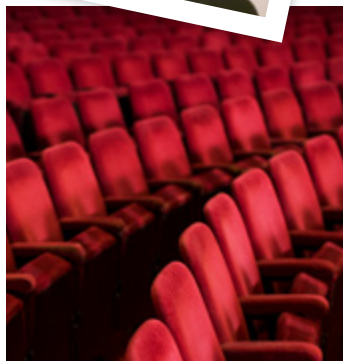

Pozvan rasti

Opći sabor me je osnažio sa željom da slijedim put evanđelja Isusa Krista. Pomogao mi je znati i razumjeti da je ovo istinita Crkva, koja nam donosi svjetlost i sreću. Osjetio sam Duha kako me poziva rasti svakog dana i čitati Mormonovu knjigu da steknem snažno svjedočanstvo o evanđelju. Vjerujem da moj Nebeski Otac želi da slušam ove nadahnute poruke.

**Vicente A., 16 godina,
Metropolitanska regija, Čile**

O njemu: najstariji od četvoro braće i sestara; voli igrati video igrice, slušati glazbu i igrati nogomet; sudjeluje u kazalištu; želi služiti misiju

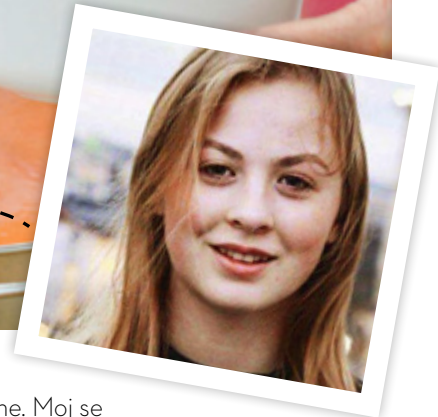

Željan učiti

Tako snažno osjećam Duha na općem saboru. Otkad sam počeo pripremati pitanja i pripremati sebe duhovno za sabor, to je imalo potpuno drugo značenje u mom životu, a ja sam mogao naučiti toliko više iz svakog govora. Zahvalan sam za proroke i apostole, i znam da su oni poslani od Nebeskog Oca da nas vode i usmjeravaju u našim životima.

Ben H., 17 godina, Kentucky, SAD

O njemu: Voli sportove; igra košarku i tenis u školi; uživa u skijanju, daskanju na snijegu, putovanjima i pješačenju

Tražiti svjetlost

Prethodna godina bila je izazovna za mene. Moj se otac borio protiv raka, a u mom je gradu bio teroristički napad. Borila sam se s tjeskobom, pitajući se kako mogu osjetiti mir kad sam se plašila za svoju duhovnu i fizičku sigurnost. Na općem sam saboru naučila da možemo pronaći mir dok živimo čedno, ispunjavamo svoja srca vjerom i zadržavamo vječnu perspektivu. Bila sam nadahnuta okrenuti se Kristu u trenucima teškoća umjesto ovisiti o svom vlastitom razumijevanju. Znam da mogu prevladati utjecaje tame tražeći blještavilo Kristova svjetla.

Olivia H., 17 godina, Belgija

O njoj: plivačica; uživa u služenju, uključujući volontiranje u kuhinji za gladne, domu za djecu i programu za posebno obrazovanje u njezinoj školi.

»MLADI ČLANOVI CRKVE,
OBEĆAVAM
VAM DA ĆETE, AKO
SLUŠATE

[OPĆI SABOR], OSJETITIE DUHA
DUBOKO U VAMA. GOSPODIN
ĆE VAM REĆI ŠTO ON ŽELI DA
NAPRAVITE SA SVOJIM ŽIVOTOM.«

Starješina Robert D. Hales (1932.-2017.)
iz Zbora dvanaestorice apostola
»Opći sabor: osnaživanje vjere i svjedočanstva«
opći sabor u listopadu 2013.

Činjenice o OPĆEM SABORU

Orgulje konferencijskog centra imaju

7667

svirala – ali publika može vidjeti svega 170 svirala

Predsjednik Russell M. Nelson je dao

84

govora na općem saboru u svoje 34 godine kao opći autoritet

Ljudi iz

221

zemlje i područja gledaju opći sabor

Govori se prevode na

94

jezika

Drvo govornice u Konferencijskom centru potječe od starog stabla oraha **PREDSJEDNIKA GORDONA B. HINCKLEYA** (1910.–2008.)

Više od

100.000

ljudi prisustvuje na pet zasjedanja u Konferencijskom centru u Salt Lake Cityju, Utah, SAD

ZRAKOPLOV BOEING 747

koji je dugačak oko 70,5 m – mogao bi stati u auditorij Konferencijskog centra

Oko

35

govora daje se na svakom općem saboru

VAŽNE NAJAVE TIJEKOM OPĆIH SABORA:

RUJAN 1995.:

»Obitelj: Proglas svijetu«

TRAVANJ 1998.:

Izgradnja manjih hramova

TRAVANJ 2001.:

Započeo Trajni obrazovni fond

LISTOPAD 2012.:

Spuštena dob za služenje misije

TRAVANJ 2018.:

Posluživanje zamjenjuje kućno učiteljstvo i posjetiteljstvo

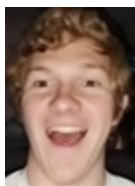
»Kako mogu pozvati Duha u svoj dom kada se ljudi svađaju ili prepiru?«

BUDI MIROTVORAC.

»Kada nismo u mogućnosti promijeniti ponašanje drugih, tada ćemo uzeti za zadatak pravilno upravljati sobom...

Umjesto prepiranja i nesloge između članova obitelji, na nama je da izgrađujemo, slušamo i govorimo razumno.«

Starješina Marvin J. Ashton iz Zbora dvanaestorice apostola (1915.-1994.), »No Time for Contention«, travanj 1978. opći sabor.

Recite da vam je žao

Kada sam se posvađao, otkrio sam da je najbolje reći da vam je žao i priznati da ste u krivu, čak i kada mislite ili znate da ste u pravu, to pomaže unijeti mir natrag u prostoriju. Zatim se odmaknite, budite tiho, promijenite temu ili pronađite nešto oko čega se slažete. Nije potrebno puno vremena da se Duh vrati.

Dylan M., 15 godina, Kalifornija, SAD

Samo ljubav

Otkrio sam da pokazivanje čiste ljubavi mojoj obitelji poziva Duha da prebiva u našem domu. Prorok je govorio o ljubavi kao katalizatoru koji uzrokuje promjenu i balzamu koji donosi iscjeljenje duši. Duh ljubavi donosi sigurnost i mir u dom.

Joseph C., 18 godina, Arizona, SAD

Razgovarajte sa svojom obitelji

Ako članovi vaše obitelji nisu članovi Crkve, recite im kako se loše osjećate kada se svađaju i zamolite ih da se poboljšaju. Ako to ne upali, molite se i pokušajte ponovno. Ako jesu članovi, podsjetite ih da su Božja djeca i da trebaju izbjegavati svađe.

Carolina S., 19 godina, Goiás, Brazil

Molite se za Duha

Kad god se obitelj svađa, teško je osjetiti prisustvo Duha, ali to ne znači da ga nećete moći osjetiti ako ste dostojni. Izrecite molitvu u svom srcu za dodatnom mjerom Gospodnjeg Duha i obratite posebnu pažnju na poslano poticaje. Nebeski Otac može vam pomoći osjetiti mir i znati kako najbolje unijeti taj mir u vaš dom.

Katie G., 17 godina, Utah, SAD

Pokušajte doći do kompromisa

Razgovarajte sa svojom obitelji da riješe problem na način da svima bude korisno, ili iznesite stih ili otpjevajte crkvenu pjesmu. Također možete pitati Nebeskog Oca za pomoć pri rješavanju problema. Na ovaj način, svi će se smiriti i moći riješiti problem bez potrebe za vikanjem ili nasiljem. Zasigurno će vas Sveti Duh ispuniti sve s mirom i dati svima želju da se više ne svađaju.

Luis F., 14 godina, Playa del Carmen, Meksiko

Svrha odgovora je pomoći i dati gledište, no oni nisu službeno stajalište Crkve.

Je li svjedočanstvo više od samih osjećaja?

Svjedočanstvo je ono o čemu je Spasitelj govorio kada je rekao Petru: »Tebi to ne objavi tijelo i krv, nego Otac moj nebeski« (Matej 16:17). To je spoznaja od Boga objavljena kroz Duha Svetoga.

Duh Sveti govori glasom koji više osjetimo nego što ga čujemo, ali govori i »u umu tvojemu i u srcu tvojemu« (NiS 8:2; naglasak dodan) – našim mislima kao i našim osjećajima.

Prorok Joseph Smith opisao je duha objave kao osjećaj »čist[e] razumnost[i koja] utječe u vas, [koja] vam može dati iznenadnu navalu ideja« (*Naučavanja predsjednika Crkve: Joseph Smith [2007.]*, 131).

Kada okrenemo svoje umove i srca – svoje misli, osjećaje i želje – Bogu, on može govoriti našim umovima i srcima tihim, sitnim glasom Duha Svetoga. Kako on uključuje naše duhove, čini se kao da određeni osjećaji i misli utječu u nas. To je svjedočanstvo koje on daje.

Što mislite?

»Kako da pronađem prijatelje s dobrim mjerilima?«

Podnesite svoj odgovor i, ako želite, fotografiju visoke rezolucije do 15. studenog 2018. na stranici liahona.lds.org (kliknite na »Submit an Article«).

Odgovori će možda biti izmijenjeni radi dužine ili jasnoće.

Putevi koji vas pripremaju za vašu budućnost

Leah Barton
crkveni časopisi

Mislim da nijedna 14-godišnja djevojčica ne sanja da će se naći u prašnjavao staji, dizati zahrđalu lopatu, čisteći smrdljivu konjušnicu. Ali upravo sam tamo bila nakon škole svaki dan dok nisam dovoljno odrasla da nađem drugi posao.

To zasigurno nije bila moja idealna situacija za posao tijekom srednje škole, ali razumjela sam tada da ako ikada želim posao koji zapravo volim – posao koji nije uključivao čišćenje za životinjama – trebam fakultet, a da bih otišla na fakultet, trebao mi je novac. Znala sam da je za mene obrazovanje bilo pravi korak prema (nadam se) ispunjavajućoj karijeri.

Dobra je stvar što je put koji sam odabrala samo jedan od nekoliko koji vam mogu pomoći naučiti raditi i skrbiti se za svoje vlastite potrebe. To znači postajati vremenito i duhovno samodostatan. Dok razmatrate svoje opcije, pokušajte odabrati put za koji smatrate da će vas najbolje pripremiti.

Ovo su priče ljudi koji su bili vaših godina prije svega nekoliko godina. Slijedeći primjere ovih mladih odraslih osoba, možete pronaći svoj put prema uspješnoj samodostatnosti.

RAZMOTRITE POTREBE OKO SEBE

Oudom Piseth, Kambodža

Kako bih ostvario svoje ciljeve, uvijek kažem sebi da je vrlo važno raditi marljivo, ali drugi način za izvrsnost je raditi pametno. Nakon moje misije u Engleskoj, vratio sam se Kambodžu i pogledao tržište rada. Gledao sam stvari poput trajanja obrazovanja za svaki posao i troška obrazovanja.

Otkrio sam da je obrazovni program za vizualnog aranžera odjeće kratak, ali izazovan, i nije ga mnogo ljudi pohađalo. Vidio sam da je to dobra prilika i odlučio sam je iskoristiti. Sada sam završio program i radim kao aranžer za odjevnu kompaniju.

Pronalaženje prave karijere može biti vrlo teško, ali ja imam Spasitelja da mi pomogne i uzdigne me.

Bez obzira idete li na fakultet, tražite zaposlenje ili učite zanat, vi razvijate osobinu koja je presudna za izgradnju kraljevstva Božjeg.

KORISTITE OBRAZOVANJE ZA OTVARANJE VRATA

Iolanda Teixeira, Cape Verde, Afrika

Moja me je mama uvijek poticala s izrazom: »Obrazovanje je put do uspjeha.« Željela sam bolju budućnost za sebe i naročito za svoju obitelj, a da bih to učinila, trebala sam nastaviti svoje obrazovanje. Bez novca za fakultet u to vrijeme, prijavila sam se za školarinu kako bih pohađala strukovnu školu za studiranje računalnih sistema i održavanja računala.

Kroz svoj studij suočila sam se s raznim izazovima, ali to me nije spriječilo da idem naprijed s očima fiksiranim na bolje dane. Molitva mi je puno pomogla; uvijek sam tražila savjet od Gospodina. Uvijek sam bila predana svom studiju, a danas sam predana svom poslu, dajući sve od sebe kao računalni tehničar i asistent u marketingu.

RADITE SADA PREMA BUDUĆNOSTI KOJU ŽELITE

*Ann-Sophie i Lawrence Cavin, Škotska,
Ujedinjeno Kraljevstvo*

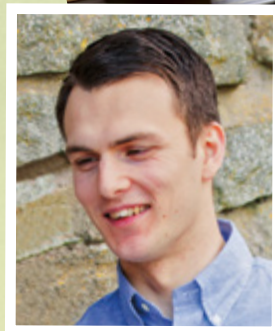
Ann-Sophie: Uvijek sam željela studirati na sveučilištu, ali moji planovi o tome što studirati puno su se mijenjali tijekom mojih tinejdžerskih godina. Nakon završetka srednje škole, volontirala sam u bolnici šest mjeseci. Od tada mi se sviđala ideja da budem medicinska sestra, ali nisam mislila da bih to mogla raditi.

U razredu za samodostatnost u mom odjelu, tražili su nas da odaberemo posao koji

bismo voljeli imati čak i ako možda nismo kvalificirani. Molila sam se što učiniti, a posao medicinske sestre stalno mi se vraćao u misli. Odlučila sam slijediti poticaje od Gospodina.

Ići tim putem nije uvijek bilo lako. Kako bih počela, istražila sam program za medicinske sestre i što mi je potrebno da ga studiram. Razgovarala sam s ljudima koji su prošli

kroz sličan proces. Prvi put kad sam se prijavila za program za medicinske sestre, stavili su me na listu čekanja. Ali nisam odustala; prijavila sam se ponovno i naposljetku sam upala. Ponekad morate biti strpljivi i vjerovati u Gospodina budući da on ima svoj vlastiti naum za vas.

Lawrence: Kad sam bio mlađi, postavio sam si cilj da budem najbolji što mogu biti bez obzira koji predmet studirao ili koji posao imao. Uvijek sam pokušavao učiti i poboljšati se kako bih sebi dao najbolju priliku za uspjeh.

Trenutno radim kao voditelj u odjevnoj kompaniji, ali želim se pridružiti policiji. U Škotskoj morate živjeti tri godine za redom u državi prije prijave u policiju. Budući da sam bio izvan države dvije godine služeći misiju, moram pričekati još nekoliko mjeseci prije pridruživanja.

Iako je ovo bila velika prepreka, nisam odustao. Imam dobar posao da skrbim za svoju obitelj i radio sam marljivo kako bih osigurao da dobijem dobre reference za buduće poslove.

Poput ovih mladih odraslih osoba, otkrit ćete da vas razni putevi mogu propremiti da se skrbite za sebe i svoju buduću obitelj. S tim ciljem na umu, možete planirati uspjeh. Starješina Dieter F. Uchtdorf iz Zbora dvanaestorice apostola je podučio: »Učinimo najbolje što možemo i njegujemo reputaciju izvrsnosti u svemu što činimo. Pripremimo svoj um i tijelo za veličanstvenu priliku rada koju svaki novi dan donosi« (Two Principles for Any Economy, listopad 2009. opći sabor). Kako se sada usredotočite na učenje i rad, stvorit ćete navike koje će vam pomoći osjetiti samopouzdanije po pitanju budućnosti. ■

Napomena urednika: Razmotrite pitati svog biskupa da vas predstavi stručnjacima za samodostatnost u vašem kolčiću. Oni vam mogu pomoći otkriti mogućnosti za vaše buduće obrazovanje i rad.

OTKRIVANJE VAŠEG PUTA

1.

ZNAJTE SEBE

U čemu ste vi dobri? Što uživate raditi? Odgovor na ova pitanja može vam pomoći utvrditi potencijalnu karijeru koja odgovara bilo kojim vještinama, interesima i talentima koje već imate.

NAPUTAK: Razmotrite pitati svoje roditelje, učitelje i prijatelje koje talente vide u vama. Možda budete iznenađeni onime što kažu!

2.

ZNAJTE SVIJET OKO SEBE

Koji se poslovi traže tamo gdje živite? Koje kompanije zapošljavaju? Mudro je odabrati karijeru u području koje raste i koje će vjerojatno imati prilike u budućnosti.

NAPUTAK: Fakulteti, sveučilišta ili strukovne škole često znaju koje se vještine traže i koje industrije rastu.

3.

ZNAJTE ŠTO TREBATE ČINITI SLJEDEĆE

Koja je priprema potrebna za posao koji želite? Gdje ćete steći obuku i obrazovanje koji su vam potrebni? Kako ćete to platiti? Kako biste postigli dugoročni cilj u karijeri, trebat ćete znati kako ćete tamo stići.

NAPUTAK: Razmotrite razgovarati s nekim tko već radi ono što vi želite raditi. Postavljajte im pitanja. Većina ljudi uživa dati savjet i nuditi prijedloge.

Dijeljenje Božje ljubavi

Allie B., 12 godina, Kentucky, SAD

Prije nekog vremena moja obitelj i ja preselili smo u Kentucky. Bila sam dosta uznemirena jer sam za sobom ostavljala sve svoje prijatelje i širu obitelj. Kentucky je bio puno drugačiji od onoga na što sam navikla. Prvi put kad smo otišli u crkvu, vidjela sam da tamo nije bilo puno ljudi. Kada sam shvatila kako je malen moj ogranak, umjesto da razmišljam loše o tome odlučila sam nešto učiniti po tom pitanju.

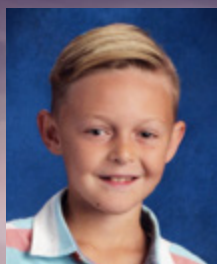
Sljedećeg dana moja mama i ja otišle smo u dućan. Prije nego što smo izašle iz kuće, zgrabila sam hrpu kartica za prosljeđivanje. Kada smo došle u dućan, uzela sam slatkiš i otišla do blagajne. Blagajnica je skenirala slatkiš, a zatim ga pružila meni. Vratila sam joj ga natrag. Pogledala me je zbunjeno i rekla: »Upravo ste platili ovo, gospođice.«

Rekla sam: »Znam, ali vam to dajem kao poklon.« Zatim sam stavila karticu za prosljeđivanje sa slatkišem. Nasmiješila se i zahvalila mi. Pogledala je pozadinu kartice za prosljeđivanje, gdje je pisalo: »Svatko je Božje dijete.« Otišla sam sretna, znajući da i ako se ona ne pridruži Crkvi, ja sam svejedno učinila nešto dobro.

Kasnije tog dana, sjetila sam se da sam ostavila ostatak kartica za prosljeđivanje pored blagajne. Kada smo sljedeći put otišle u dućan, pitala sam jesu li još tamo. Tada sam ugledala nešto i zastala sam. Otprilike pet blagajni imalo je kartice za prosljeđivanje na kojima je pisalo: »Svatko je Božje dijete.« Blagajnica ih je podijelila! Osjećala sam se sretno zbog onoga što sam učinila. ■

Molitva u kanjonu

Carsen K., 11 godina, Utah, SAD

Prošle godine otišao sam pješačiti sa svojim ocem i bratom. Pješačili smo duboko u kanjon. Ubrzo smo počeli istraživati pokrajnju stazu.

Pronašli smo velike spilje i odlične vidikovce. Penjali smo se sve više i više, preko labavih stijena i strmih brežuljaka.

Nakon nekog vremena potpuno smo se izgubili. Nismo znali kojim putem ići kako bismo došli do dna kanjona. Zapeli smo u gustom žbunju, gubeći pogled na vrh i dno kanjona. Počeo sam se osjećati zaista frustrirano. Nisam znao kamo ići, a nije ni moj otac!

Postajalo je mračno i hladno, a mi nismo bili ni blizu

izlaska iz kanjona. Znao sam da je Nebeski Otac znao kojim putem poći.

Rekao sam: »Ako želimo otići odavde, trebamo se moliti!« Tako smo nas trojica kleknuli u molitvi, tražeći Nebeskog Oca da nas izvede iz kanjona.

Kada smo počeli hodati, osjećaj mi je rekao da trebam skrenuti lijevo kada vidim ravno visoko drvo. Nakon što sam skrenuo lijevo, ugledao sam naš auto. Znao sam da nam je Nebeski Otac pomogao izaći iz kanjona. Nebeski je Otac odgovorio na našu molitvu, a mi smo se sigurno izvukli – baš kada je sunce zalazilo.

Toliko sam zahvalan za molitvu i za uho Nebeskoga Oca koje sluša. ■

Blještavo sjati u Republici Češkoj

Sabrata Sharon Goodrich, Church Magazines

Mi smo djeca iz Male škole u Republici Češkoj. Evo kako mi blještavo sjajimo u našoj zemlji.

Jednom sam izgubio svoju omiljenu rukavicu. Bio sam vrlo tužan. Moja majka i ja smo se molili, ali je nismo pronašli. Pokušao sam imati vjere. Tjedan dana kasnije, moj mali brat pronašao je moju rukavicu na ulici! Bog odgovara na naše molitve. Volim ga i znam da on živi!

Andre W., 9 godina

Imam prijatelje u školi koji nisu članovi Crkve, ali koji bez obzira poštuju moja mjerila. Jednom sam rekla da bismo se trebali moliti i oni su se složili! Bila sam vrlo sretna.

Ivana A., 11 godina

Moji prijatelji i ja krenuli smo u prizemlje. Kada smo došli do lifta, imala sam neugodan osjećaj i zamolila sam svoje prijatelje da ga ne koriste. Oni su svejedno odlučili da to učine. Išla sam stubama. Kada sam došla dolje, moji prijatelji nisu bili tamo.

Lift je zapeo! Prošlo je dosta vremena prije nego što su izašli. Bila sam sretna jer se ništa ozbiljno nije dogodilo. Također sam se osjećala dobro jer sam slijedila Duha Svetoga.

Amalie N., 10. godina

Na plaži, nebo je počelo tamnjeti. Vjetar je puhao i stvarao ogromne valove! Bilo je grmljavine, munja i tuče. Svi su trčali u zaklon. Nitko nije stradao u oluji. Na putu kući, vidjeli smo tri duge. Znamo da nam je Bog pomogao i zaštitio nas.

Jakub B., 10 godina

U školi imam prijateljicu s kojom se nitko drugi ne želi družiti. Druga djeca počela su joj govoriti zločeste stvari zbog kojih

se loše osjećala. Rekla sam svojoj učiteljici i pozvala svoju prijateljicu da se igra sa mnom. To je usrećilo moju prijateljicu!

Ludmila V., 8 godina

Bio sam ljut na svoju mamu jer se nisam htio kupati i ići u krevet. Sljedeći dan bio sam tužan zbog svoje loše odluke. Mama je rekla da se možemo moliti i pitati Nebeskog Oca da nam oprost. Kleknuli smo i molili se. Osjećao sam se bolje. Naučio sam da se možemo pokajati, i zbog Isusa Krista, primiti oprost.

Samuel H., 5 godina

Iznijela sam svoje svjedočanstvo u crkvi. Trebalo mi je hrabrosti! Od tada, osjećala sam Duha.

Eliska K., 11 godina

Kada je moj zamorac bio bolestan, molila sam se za njega. Zahvalna sam Nebeskom Ocu što nam je pomogao.

Aneta P., 10 godina

POŠALJITE NAM ZVIJEZDU!

Još malo pa smo gotovi sa skupljanjem zvijezda! Ako još niste poslali jednu, požurite i pošaljite nam e-mail s fotografijom vaše zvijezde s vašom pričom, fotografijom i odobrenjem od roditelja na liahona@ldschurch.org.

»Svjedočim o njemu, Otkupitelju svijeta i Učitelju svih nas. On je Jedinorođeni Sin živoga Boga.«

starješina Jeffrey R. Holland

Iz Zbora dvanaestorice apostola

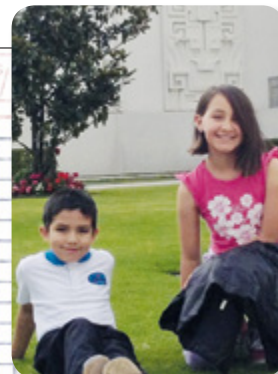
»*Miracles of the Restoration*«, Ensign, studeni 1994., 34.

Naša stranica

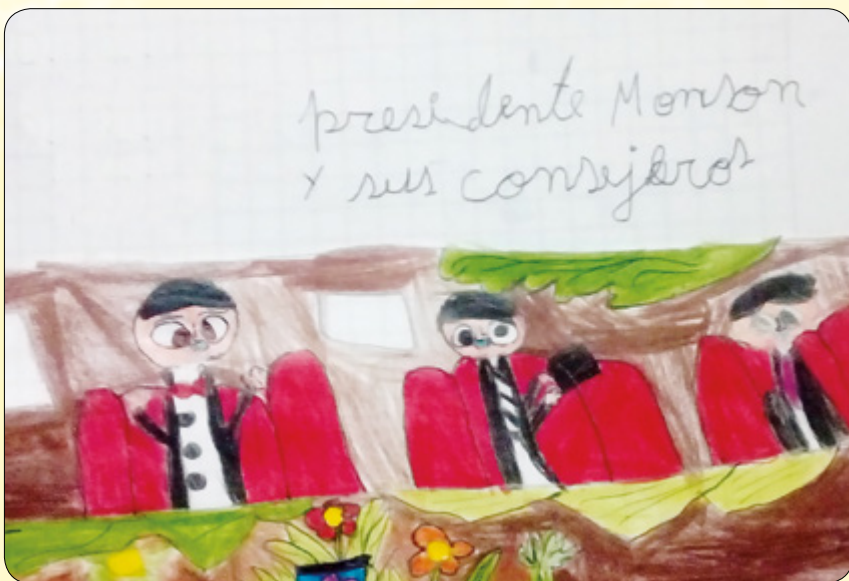
Kada idem u crkvu, osjećam Duha Božjega i ljubav koju imam za njega i za mog Spasitelja, Isusa Krista. Volim svog otkupitelja.

Ayana B., 7 godina, Francuska

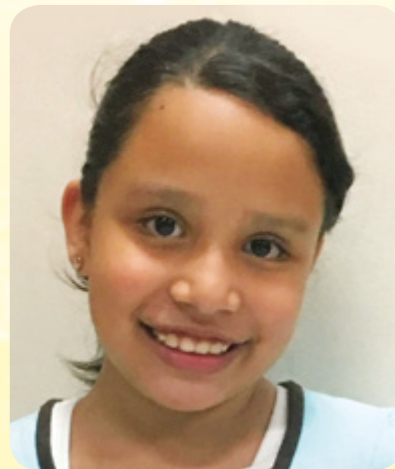

Volim biti u hramu sa svojom obitelji. To je predivno mjesto gdje ću moći ići kada budem imao 12 godina. To je dom Gospodnji.

Aldo C., 10 godina, Meksiko

»Predsjednik Monson i njegovi savjetnici«
Omar A., 9 godina, Peru

Uživam u iznošenju evanđelja u školi mojim prijateljima, naročito dječaku koji ima teškoća s govorenjem, pisanjem i čitanjem. Jedan način da iznosimo evanđelje kako je Isus Krist podučavao jest pomažući drugima i služeći im. Kad god nam učitelj daje zaduženje za domaću zadaću, uvijek sam voljna pomoći ovom dječaku. Volim služiti drugima jer mi to pomaže osjetiti ljubav mog Nebeskog Oca.

Allison M., 10 godina, El Salvador

Nada u Nizozemskoj

Megan Armknecht

Temeljeno na istinitoj priči

Grace je 15-godišnja djevojka koja živi u Nizozemskoj tijekom Drugog svjetskog rata. Rat već dugo traje. Ljudi u Nizozemskoj gladuju i nadaju se da će rat uskoro biti gotov.

Posljednja godina Drugog svjetskog rata bila je najgora za Nizozemsku. Nacisti su uzeli apsolutno sve. Grace nije mogla ići u školu. Nije bilo ugljena za grijanje njihovih kuća. Grace i njezina obitelj morali su jesti lukovice tulipana da bi preživjeli glad. Okus im je bio *grozan!* Najgore od svega, tata je još uvijek bio ratni zarobljenik.

Ali nada je bila u zraku. Ljudi su rekli da nacisti gube rat. I u svibnju 1945., nacisti su se predali. Nizozemska je napokon bila ponovno slobodna! Ljudi su slavili na ulicama. Sada je Grace mogla ponovno ići u školu. Nije bilo vojnika kojih bi se trebalo plašiti.

Najbolje od svega, jednog dana kada su Grace i njezina braća hodali natrag iz škole, vidjeli su da je nizozemska zastava vijorila ispred njihovog doma. Znali su da to može značiti samo jedno.

»Tata je doma!«, uzviknuo je Heber.

Grace i njezina braća potrčali su unutra. Grace je obgrlila svoje ruke oko oca i dala mu veliki zagrljaj. On je i nju čvrsto zagrljao. Bilo je tako predivno imati tatu kod kuće.

Ubrzo nakon toga paketi hrane, odjeće i lijekova počeli su stizati u Nizozemsku. Crkveni vođe u Salt Lake Cityju poslali su mnogo namirnica da pomognu ljudima nakon rata. Grace je čak dobila novu haljinu! Nosila je istu haljinu pet godina, stoga je bila vrlo sretna što ima novu.

Po prvi put nakon više godina, Grace je imala dovoljno za jesti.

Predsjedništvo misije i nizozemska vlada odlučili su pokrenuti projekt s krumpirima za uzgoj više hrane. Članovi Crkve posadili su mnogo krumpira u obližnjim poljima. Do jeseni će imati tisuće krumpira za jesti.

»Pogledaj!« Grace je rekla tati, pokazujući prstom prema prokljaloj biljci krumpira. »Nikada više nećemo biti gladni!«

Tata je kimnuo glavom, ali se nije nasmiješio. Rekao je: »Razgovarao sam s predsjednikom Zappeyem. Rekao mi je da sveci posljednjih dana u Njemačkoj još uvijek gladuju, baš kao što smo i mi. Oni ne dobivaju pomoć od vlade kao mi.« Tata je stavio svoju ruku na Graceina ramena. »Predsjednik Zappey je pitao hoćemo li dati naše krumpire njemačkim svecima.«

»Da se odrekemo krumpira!« Zavapila je Grace. Ali *nacisti* su bili iz Njemačke! »Oni možda jesu sveci posljednjih dana, tata, ali su i dalje Nijemci.«

»Znam da nije jednostavno«, rekao je tata. »Ali i oni su također Božja djeca. On i njih voli. Ja sam im

oprostio što su me držali kao zatvorenika. Gospodin nam svima može pomoći da oprostimo.«

Grace je pogledala tatu. On je bio najhrabrija osoba koju je poznavala, ali nije znala je li imala hrabrosti oprostiti poput njega. Zatim se sjetila jednog od svojih učitelja iz škole tijekom rata. Njezin je učitelj rekao da nisu svi Nijemci nacisti i da nisu svi nacistički vojnici loši. A sada djevojčice i dječaci u Njemačkoj gladuju, baš kao što je i Grace gladovala.

Grace je duboko udahnula. »Razumijem«, rekla je. »Dajmo im naše krumpire.«

Tata ju je zagrlio i nasmiješio se. »Ti si tako hrabra djevojčica. Ovo je teško za učiniti. Ali mi smo učenici

Isusa Krista, a isto tako i naša njemačka braća i sestre.«

Grace se nasmiješila. Osjećaji ljutnje u njezinom srcu su se otopili, a ona se osjećala mirno i toplo. Mogla je oprostiti Nijemcima. A Isus bi joj mogao pomoći da ih i ona voli. ■

Autorica živi u New Jerseyu, SAD.

Sveci posljednjih dana u Nizozemskoj dali su 70 tona krumpira i 90 tona haringi njemačkim svecima posljednjih dana. Kasnije, 1953. godine, njemački sveci poslali su namirnice članovima Crkve u Nizozemskoj nakon velike poplave.

Klub čitanja

Mormonove knjige

PRIDRUŽITE MI SE U ČITANJU MORMONOVE KNJIGE!

Možete čitati sami, sa svojom obitelji ili s prijateljem. Zatim nam pošaljite fotografiju kako čitate Mormonovu knjigu i navedite nam nešto što ste naučili ili vašu omiljenu priču iz Mormonove knjige. Pošaljite nam putem stranice liahona.lds.org (kliknite na »Submit an Article«).

Stih za ovaj mjesec: Moroni 10:4

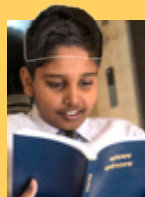
»I budete li pitali iskrena srca, s pravom nakanom, imajući vjeru u Krista, on će vam očitovati istinu o tome moću Duha Svetoga.«

Moja omiljena priča iz Mormonove knjige nalazi se u 3 Nefiju 17 i radi se o tome kako Isus blagoslivlja djecu. Sviđa mi se priča jer nam govori koliko nas Isus i Nebeski

Otac vole. Mogu se poistovjetiti s djecom, i mogu sebe zamisliti tamo.

Barbora J., 11 godina, Republika Češka

Volim Mormonovu knjigu jer je to istinita knjiga. Pisali su je proroci. Pomaže mi birati ispravno, a kada imam problema, pomaže mi. Ja to vjerujem.

Jason S., 10 godina, Maharashtra, Indija

Estera bješe hrabra

Estera je bila perzijska kraljica. Kralj nije znao da je Estera bila Židovka. Kralj je imao opakog prijatelja koji je mrzio Židove. Prevario je kralja da kaže kako svi Židovi u zemlji moraju biti ubijeni. Estera je odlučila tražiti od kralja da spasi njezin narod. Ali ona bi mogla biti ubijena jer je otišla do kraljeva prijestolja. Estera je tražila od Židova da poste za nju. Kada je Estera otišla do prijestolja svoga muža, on joj je iskazao dobrodošlicu. Pozvala je njega i njegove prijatelje na večeru. Tamo im je rekla da je Židovka. Kralj nije mogao promijeniti zakon, ali je dozvolio Židovima da zaštite sebe. Uz Božju pomoć, Estera je spasila svoj narod!

»Kraljica Estera«, Rebecca C., 8 godina, Aragua, Venecuela

Čitajte o Esteri u zapisima Estera 2–8.

ESTERA

Estera je bila hrabra i vjerovala je u Boga. Ja mogu biti hrabar i zauzeti se za ono što je ispravno!

- Upamtite posljednji dio stiha Estera 4:14.
- Pogledajte 45. poglavlje priča iz Starog zavjeta na stranici scripturestories.lds.org.
- Ukoliko vaši roditelji kažu da imate dovoljno godina, postite za nekoga do koga vam je stalo.
- Ja mogu biti hrabar tako da...

Kraljica Estera

Kim Webb Reid

Estera je bila kraljica.
Bila je udana za
perzijskog kralja.

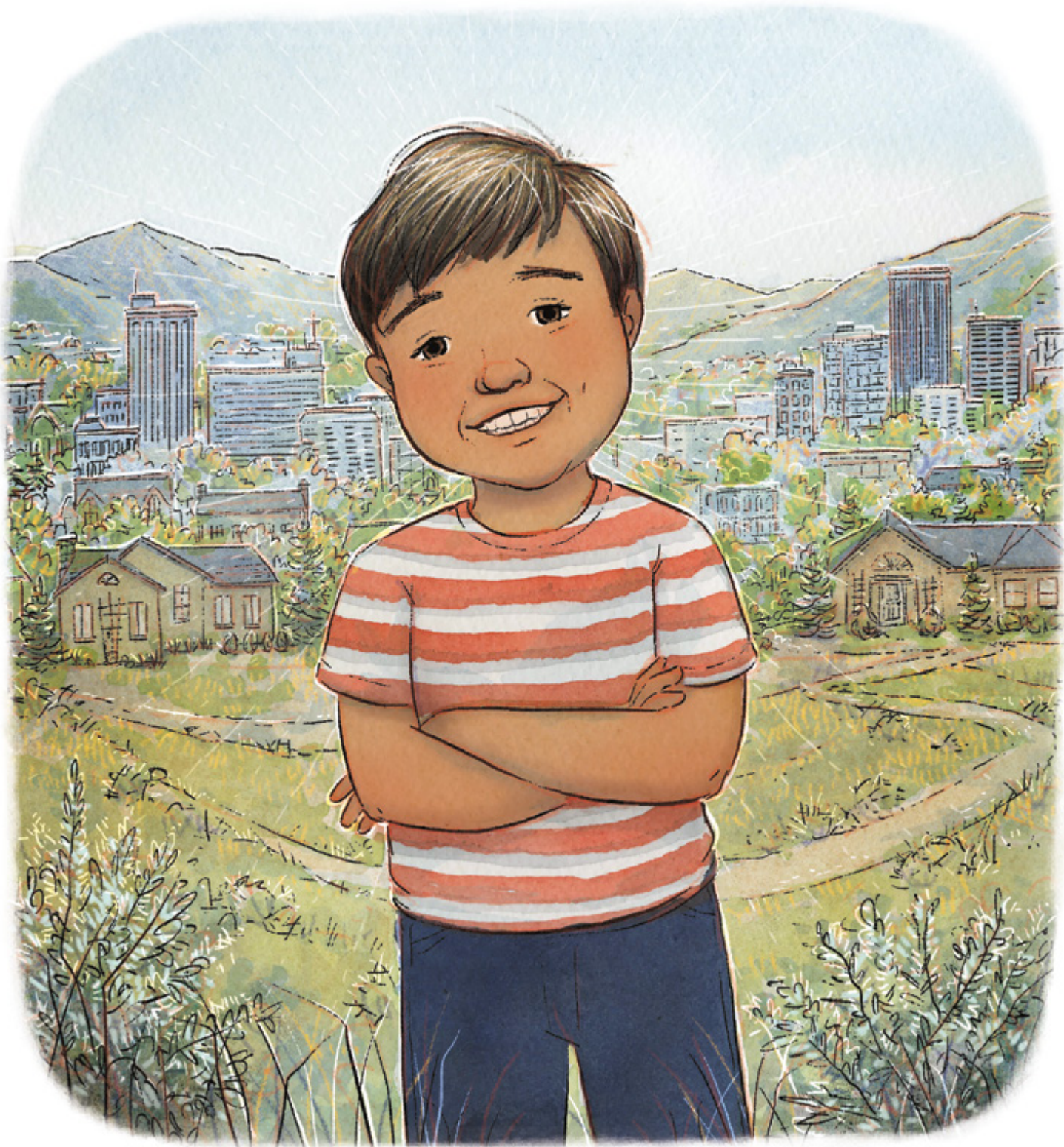

Kralj je imao prijatelja koji je bio loš čovjek. Prevario je kralja da donese zakon da svi Židovi moraju biti ubijeni! Kralj nije znao da je njegova žena Estera bila Židovka.

Estera je odlučila tražiti od svog muža, kralja, da spasi njezin narod. Ali bila je zabrinuta da bi mogao biti ljutit. Estera je tražila od Židova da poste i mole se za nju. Zatim je Estera otišla do kralja. No nije bio ljutit!

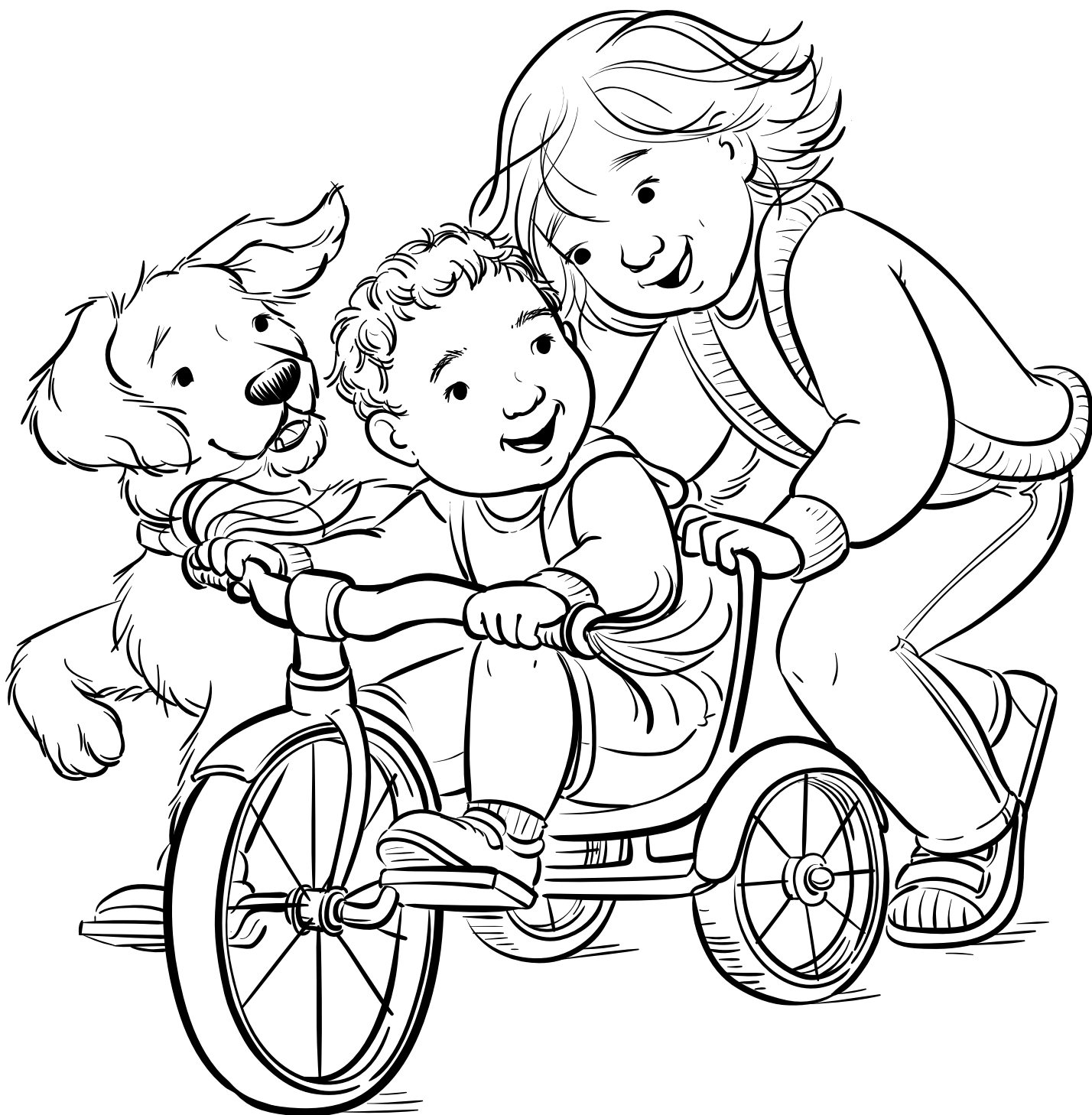
Estera je pozvala kralja i njegove prijatelje na večeru. Nakon večere, Estera je rekla kralju da je *ona* Židovka. Kralj je bio ljutit što ga je njegov prijatelj prevario. Rekao je Židovima da se mogu zaštititi. Estera je pomogla spasiti svoj narod!

Mi se možemo moliti da pitamo Nebeskog Oca za pomoć.
Mi možemo biti odvažni i hrabri, poput Estere. ■

Iz knjige Estera 2–8.

Mogu pomoći drugima osjećati se voljeno

**predsjednik
James E. Faust
(1920.–2007.)**

drugi savjetnik
u Prvom
predsjedništvu

NAŠA PODRŠKA

Duhovno vodstvo u velikoj mjeri ovisi o usklađenosti s... prorocima, vidiocima i objaviteljima.

Želim govoriti o svetim službama onih svećeničkih vođa koji su bili »pozvan[i] i odabran[i]« (NiS 55:1) da vode Crkvu u ovo doba...

Moja braća [iz Zbora Dvanaestorice apostola], bez iznimke su dobri, poštteni i pouzdani ljudi. Ja poznajem njihova srca. Oni su sluge Gospodnji. Njihova je jedina želja raditi u njihovim velikim pozivima i izgrađivati kraljevstvo Božje na zemlji. Naša braća koja služe u današnje vrijeme dokazana su, iskušana i iskrena... Njihova su srca tako čista, njihovo iskustvo tako veliko, njihovi umovi tako oštri, a njihova duhovna mudrost tako duboka da je utješno samo biti u njihovoj nazočnosti

... [Kada sam bio pozvan, savjetovano mi je] da je najvažnija stvar koju trebam učiniti uvijek biti u skladu s

mojom braćom... To je zvučalo kao nešto što sam želio činiti svim svojim srcem...

Zaključio sam da duhovno vodstvo u velikoj mjeri ovisi o tome da smo usklađeni s predsjednikom Crkve, Prvim predsjedništvom i Zborom dvanaestorice – koje sve podržavamo... kao proroke, vidiocima i objavitelje. Ne znam kako možemo biti u potpunom skladu s Duhom Gospodnjim ako nismo usklađeni s predsjednikom Crkve i drugim prorocima, vidiocima i objaviteljima...

Moj savjet članovima Crkve je da podržimo predsjednika Crkve, Prvo predsjedništvo, Zbor Dvanaestorice i druge opće autoritete svim svojim srcem i dušom. Ako to učinimo, bit ćemo u sigurnoj luci...

Također trebamo podržati i naše mjesne vođe, jer oni su također »pozvan[i] i odabran[i]«. Svaki član ove Crkve može primiti savjet od biskupa ili predsjednika ogranka, predsjednika kolčića ili misije te predsjednika Crkve i njegovih suradnika. Nijedan od ove braće nije tražio svoj poziv. Nijedan nije savršen. Ipak oni su sluge Gospodnji, koje je on pozvao kroz one koji imaju pravo na nadahnuće. Oni koji su pozvani, podržani i odijeljeni imaju pravo na našu podršku. ■

Iz obraćanja na Općem saboru u listopadu 2005.

EDMUND BLAIR LEIGHTON (1852–1922.), SLIJEPAČ KOD RIBNJAKA SILOE, 1879, ULJE NA PLATNU, 101 X 127 CM, MUZEJ UMJETNOSTI SVEUČILIŠTA BRIGHAMA YOUNGA, KUPLENO SREDSTVIMA KOJA JE OMOGUĆIO JACK R. WHEATLEY, 2014.

**SLIJEPAČ KOD RIBNJAKA SILOE,
EDMUND BLAIR LEIGHTON**

» On odgovori: Čovjek koji se zove Isus napravi blato te mi premaža oči i reče mi: Idi na Siloe i umij se. Ja otiđoh, umih se i progledah... »

Kad on ne bi bio od Boga, ne bi mogao ništa učiniti« (Ivan 9:11, 33).

MLADE ODRASLE OSOBE

**PREISPITATI
SVOJE »ZAŠTO«**

*Koja je vaša motivacija
za življenje evanđelja?*

44

MLADI
**KAKO VAS
DUH SVETI MOŽE
PODUČAVATI**

50, 56

**RADITE
SADA PREMA
BUDUĆNOSTI
KOJU ŽELITE**

62

OPĆI SABOR
**PET NAČINA
ZA UČENJE NA
OPĆEM SABORU**

50, 54,
58

CRKVA
ISUSA KRISTA
SVETACA
POSLEDNJIH DANA

2